

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1956

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την Ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον
Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

* Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941 * Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 12ον *

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1956

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαβητοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου : Ἀ/φών Γ. ΡΟΔΗ—Κεραμεικοῦ 40—Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12, ἔξῳτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴν ἢ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἀπροσώπως
«Ἑλληνικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος». ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 3, Ἀθήνας

Ἡ Συντακτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφαινεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογρά-
φων, τὰ ὅποια δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς
τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς τῶν, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Μήνυμα κ. Κ. Γεωργακοπούλου, Προέδρου Ε.Ε.Σ. πρὸς τοὺς Ἑλληνοπαῖδας..... Σελ.	1	Message of the President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos to the Greek children	Page	1
β) Οἱ δύο Κόσμοι (ποίημα) Ἀρ. Προβελεγγίου.		b) The two worlds (poem) by A. Provelengios		
Ε.Ε.Σ.....	2	Greek Red Cross Movement.....		2
Πύρρος, Ε. Φωτιάδης.....	3	Pyrros by E. Photiades.....		3
Ι. Καρασούτσας, Μ. Νικολαΐδης.....	4	I. Karasoutsas by M. Nicolaidis.....		4
Ὁ θρίαμβος ἑνὸς βυζαντινοῦ Αυτοκράτορος, Γ. Κόλια.....	5	The triumph of a Byzantine Emperor by G. Kolias.....		5
Μάρθα καὶ Μαρία, Κ. Παπαπαναγιώτου.....	6	Martha and Maria by K. Papapanagiotou.....		6
Τὸ Γαλαξίδι, Π. Καλονάρου.....	7	Galaxidi by P. Kalonaros.....		7
Οἱ Διώρυγες καὶ ἡ σημασία τους, Ν. Δημη- τροκάλη.....	8	Canals and their Importance by N. Deme- trocalis.....		8
Τὰ παιδιὰ τοῦ τσίρκου, Β.....	9	The children of Circus by B.....		9
Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν Κατασκήνωσι, Β. Οἰ- νομίδης.....	10	Summer Camps by B. Economides.....		10
Τὸ Δελφίνι, Γλ. Πρωτοπαπῆ.....	11	Dolphin by Gl. Protopapa.....		11
β) Τὸ μέλι		b) the Honey		
Φωτογραφίες δράσεως.....	12-13	Activity in pictures.....		12-13
Ἀναδάσωσης μὲ Κανονόρα, Π. Γρίσπου.....	14	Reafforestation by P. Grispos.....		14
Ἀθλητικὴ ζωὴ. Τὰ νέα ρεκόρ, Σπ. Ἀβλωνίτη.....	15	Athletic life: The new records by Sp. Avlo- nites, b) To the Stadium (Poem) by G. Stratigi.....		15
β) Στὸ Στάδιο (ποίημα) Γ. Στρατήγη.....	16	Poisoning.....		16
Δηλητηριάσεις. β) Οἱ κίνδυνοι στὸ δρόμο.....		b) Dangers in the road		
Πρακτικὴ Οἰκοτεχνία : Προσεκτικὸ πότισμα β) τοῦ Κόσμου τὰ παράξενα, γ) Ὑγιεινὴ τοῦ στόματος : Ἡ Οὐλίτις Στ. Σπεράντζα δ) Τὰ δάση (ποίημα) Δ. Φ. Δέρβου.....	17	Home Art.....		17
Πρώτες βοήθειες, Τραύματα μὲ σοβαρὰ αἰ- μορραγία.....	18	b) Strange views		
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.....	19	c) Mouth Hygiene by St. Sperantza		
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.....	20-21	d) The forests by D. F. Dervos.....		18
Μαθητικὴ συνεργασία.....	22-24	First Aid : Hemorrhagy.....		19
Ὁ Γιάννης καὶ τὸ Ρέμμα.....	25	G.J.R.C. movement.....		20-21
Ἐξώφυλλο : Χίος : Ἡ Πέτρα τοῦ Ὁμήρου		Activity of G.J.R.C. groups.....		22-23
Ἐσωτερικὴ ἐξωφύλλου : Ὁ Καλογιάννης Γ. Δροσίνης		Pupils' contribution.....		25
Ὁπισθόφυλλο : Ὁ Εὐρώτας : Στίχοι Γ. Καράντζα, Μουσικὴ Α. Παναγιωτοπούλου		John and the Stream by AN. VO.....		
		Inside front-cover : Kaloyanos (poem) by G. Drossini		
		Backover: Evrotas Verses by G. Karantzaz		
		Music by A. Panagiotopoulos		
		Frontcover : Chios : Homer's stone		

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

Ο ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΟΣ

Χειμώνασε καὶ φεύγουν τὰ πουλιά
γοργὸς ὁ γερανὸς τὰ πελαγῶναι
Ἡ φλύαρη χελιδονοφαλιά
χορτάρισε πανέρημη καὶ μόνη

Στῆς λυγαριάς τ' ὀλόξερο κλαδί
τοῦ φθινοπώρου φτωχικὸ παιδί
ὁ καλογιάννης πρόσχαρος προβάλλει.

Τοῦ σπίνου χάθηκε ἡ λαλιά
φοβήθηκε ὁ μελισσοργὸς τὸ χιόνι
κι ἡ σουσουράδα στὴν ἀκρογιαλιά
δὲν τρέχει, δὲν πηδᾷ, δὲν καμαρώνει.

Μὲ λίγα λόγια σιγαλὰ καὶ ταπεινά
μικρὸς προφήτης φτερωτὸς μηνᾷ
τὴν ἀνοίξι, ποὺ θὰ γυρίσῃ πάλι.

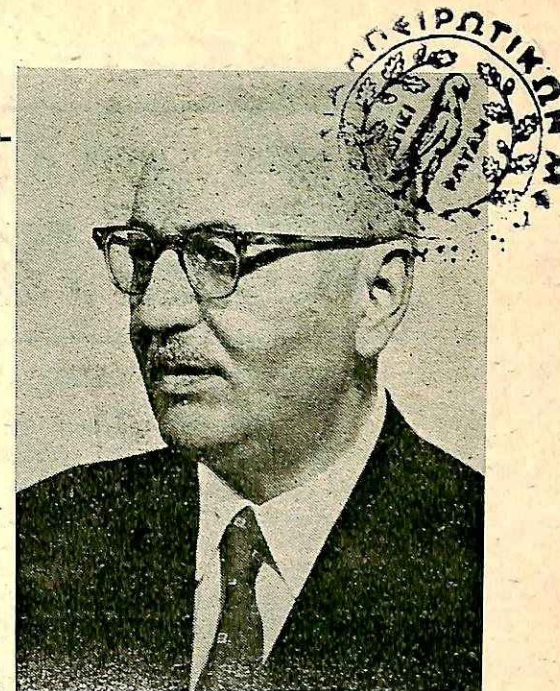
ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΚΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΑΣ

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ

Τὴν 27ην Ὀκτωβρίου, εἰς δόλοκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τῆς Κερ-
κύρας μέχρι τοῦ Καστελλορριζοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐβρου μέχρι τῶν δυτι-
κῶν παραλίων τῆς Κρήτης, εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωριά, παντοῦ
ὅπου ὑπάρχει Σχολεῖον, ἑκατοντάδες χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων θὰ εορτά-
σουν τὴν ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ.

Ἐνώπιον τῶν μαθητῶν παρατεταγμένων, θὰ γίνη ἡ Ἐπαρσις τῆς Σημαίας μας, τὴν ὅποian ἡ πνε-
ουσα αἰὶρα θ' ἀνεμίση κάτω ἀπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν θὰ κυματίζῃ, θὰ φανοῦν
εἰς τὸ κέντρον τῆς Πάλλενκος ὁ Σταυρὸς, ποὺ συμβολίζει τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Θρησκείαν μας
καὶ τὰ χρώματά της, λευκὸν καὶ κυανόν, ποὺ συμβολίζουν τὴν Πατρίδα μας.

Οὐδεμία ἄλλη Σημαία δύναται νὰ συμβολίσῃ ὅ,τι μᾶς ἐνθυμίζει ἡ Ἑλληνική. Διότι οὐδὲν ἔθνος
ἐν τῷ Κόσμῳ δύναται νὰ ἐπιδείξῃ μίαν Ἱστορίαν τεσσαράκοντα Αἰώνων, πλήρη σκληρῶν ἀγώνων ὑπὲρ
τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, ἐνδόξων ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων καὶ ἀνωτέρων πνευματικῶν ἐπι-
τενγμάτων, τὰ ὅποια καθοδηγοῦν τὴν σκέψιν καὶ κατευθύνουν ἀκόμη τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἀνθρωπότητος.

Μεταξὺ τῶν μαθητῶν οἱ ὅποιοι θὰ μετάσχουν τῆς Ἑορτῆς τῆς Σημαίας, θὰ εὐρίσκωνται καὶ 500.
000 νεαροὶ Ἑρυθροσταυρίται. Αὐτοί, πλησίον τῆς Ἐθνικῆς μας Σημαίας κρατοῦν ὀνηλὰ καὶ ἐν ἀκόμῃ
ἐὐγενὲς σύμβολον. Τὸν ΕΡΥΘΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ. Σύμβολον Ἰδανικῶν γεννηθέντων ἀπὸ τὸν Ἑλληνοχρι-
στιανικὸν Πολιτισμὸν καὶ τιμώντων ἐκείνους οἱ ὅποιοι πιστεύουν εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ἐξυπηρετοῦν.

Πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας Μαθητάς, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ
Νεότητος, ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ πιστεύω ὅτι ὅλοι, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ Ἱερὸν Σύμβολον
τοῦ ἔθνους μας, τὴν Σημαίαν μας, θὰ προπαρασκευασθοῦν ἐπιμελῶς καὶ εὐσυνειδήτως εἰς τὰ Σχολεῖα
τῶν διὰ ν' ἀποβοῦν καλοὶ πολῖται, ἀξιοὶ νὰ συνεχίσουν τὸ Ἔργον τῶν προγόνων μας. Ἀς μὴ λησμο-
νοῦν ὅτι ἡ ἐπαύριον τῆς Ἑορτῆς τῆς Σημαίας εἶναι ἡ ἐπέτειος μᾶς ἐνδόξου ἑθνικῆς μας Νίκης, ἡ ἐπέ-
τειος τοῦ ΟΧΙ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ὅτι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεγαλόνησον, τὴν Κύπρον, χιλιάδες
Ἑλληνοπαίδων ἀγωνίζονται ἡρωϊκῶς διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἑλευθερίαν τῶν.

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ

ΑΡ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ

ΟΙ ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΙ

Αὐτοὶ εἶναι τῆς ζωῆς οἱ δύο φάροι
ὁ ἑλληνικὸς ὁ κόσμος τοῦ ὠραίου,
κι ὁ κόσμος, ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ τὴ χάρη
τοῦ θεοῦ Ναζωραίου.
Ἀπ' τὴ διπλὴ του τὴν πηγὴ,
ποὺ στὸν αἰῶνα ἀστείρευτη καὶ πλούσια
κυλᾷ τὰ νάματα τῆς τῆς ὑπερούσια,
ποτίζεται, δροσολογᾷται ἡ γῆ.

Ὁ πρῶτος εἶναι τὸ ἀφθαρτο τῆς τέχνης κάλλος,
κόσμος χαρᾶς, ζωῆς καὶ γαληνῆς σοφίας.

Ἀλλ' εἶναι κόσμος τῆς καρδιάς ὁ ἄλλος,
κόσμος ἀγάπης, πάθους καὶ θυσίας.
Ἐκεῖνος σὲ φωτὸς πλημμύρα κολυμπᾷ.
Αὐτὸς στοῦ μυστηρίου τῆς μαγείας.
Γλυκοχαράματα θαμπά,
ποὺ ἀγγέλλουν νέας ζωῆς δημιουργία.

Κι εἰν' οἱ δύο κόσμοι αὐτοὶ σὰν φάροι
ποὺ ἀκοντίζουν τὰ θεῖα τῶν φωτοβολήματα.
Αὐτὰ τῆς ἀνθρωπότητος φωτίζουν
τ' ἀβέβαια μέσ' τοὺς αἰῶνας βήματα.

Ε.Ε.Σ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΙΘΑΚΗΣ

Εις τὰς 3 Ὀκτωβρίου, ἔγιναν εἰς Ἰθάκην τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀνεγερθέντος ἐκεῖ, δι' ἐράνου τοῦ Ἑλβετικοῦ Λαοῦ, ναυτικοῦ Γυμνασίου.

Ὁ ἔρανος, ὁ ὁποῖος διενηργήθη εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλβετίαν τὸ 1953, κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ Ἑλβετικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ ἐν Γενεύῃ Ἑλληνοελβετικοῦ Συλλόγου «Jean gabriel Eynard» καὶ τοῦ ἐν Ζυρίχῃ Ἑλληνοελβετικοῦ Συνδέσμου «Ελλάς» ἀπέδωκε σεβαστὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κ. Γεωργακόπουλου, ἀπεφασίσθη ὅπως διατεθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν Γυμνασίου εἰς τὴν νῆσον τοῦ Ὀδυσσεώς.

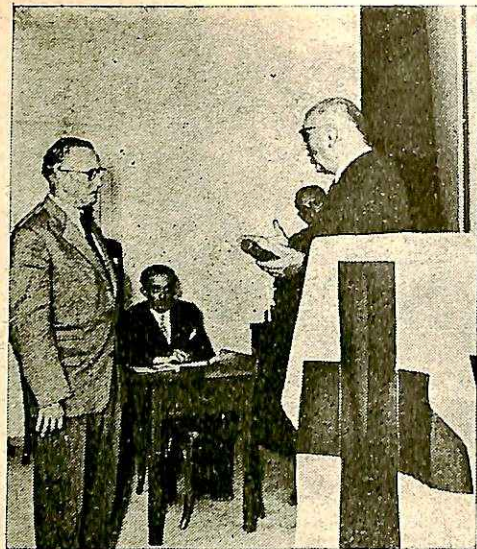
Κατὰ τὰ ἐγκαίνια πρῶτος ὠμίλησεν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλβετίας κ. Φέερ καταχειροκροτηθεὶς. Τὸ τέλος τοῦ λόγου του ἀπήγγειλεν Ἑλληνιστὶ εἰπών: «Ὁ Ἑλβετικὸς Λαὸς παραδίδει εἰς τὸν Λαὸν τῆς Ἰθάκης ἕνα ἐκπαιδευτήριον κτισμένον μετ' αἰσθητικῆς οὐρανοῦ καὶ κρύους, ἀλλὰ οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν τὴν θερμὴν καὶ ζῶσαν γλῶσσαν τῶν χιλιάδων συμπατριωτῶν μου, ποὺ εὐρίσκονται καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν μεταξύ τῶν ἑορτασμάτων».

Ἐπηκολούθησεν ὁμιλία τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλβετικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Α. von Albertini καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν Ζυρίχῃ Ἑλληνο-Ἑλβετικοῦ Συλλόγου «Ελλάς» καθηγητοῦ κ. F. Busigny.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Π. Λεβαντῆς, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν φίλον Ἑλβετικὸν Λαὸν διὰ τὰ αἰσθητικὰ φιλαλληλίας καὶ ἀλληλεγγύης, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διαπνέεται, ἀπένευε ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰδικὰ διπλώματα εἰς τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλβετίας κ. Φέερ, εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ἑλβετικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ.κ. Albertini καὶ Haug, εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Busigny καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθ. Σταυροῦ κ. Κ. Γεωργακόπουλον.

Μεθ' ὃ ὠμίλησε δι' ὀλίγων ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθῆναις Ἰθακησίων κ. Π. Κοκκίνης καὶ ὁ Δήμαρχος Ἰθάκης κ. Καλλύβας, ὁ ὁποῖος ἀπένευε ἀναμνηστικὰ μετάλλια εἰς τοὺς ξένους εὐεργέτας.

Τέλος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁ ὁποῖος δι' ὀλίγων ἐσκιαγράφησεν τὴν «μικρὰν μὲν ἀλλὰ μετὰ μεγαλοψύχους κατοίκους Ἑλβετίαν», τυνίσας ὅτι μαζί με τὴν ἐργατικότητά των διακρίνονται καὶ διὰ τὰς ἀπεικονι-

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος (δεξιὰ) ἀπονέμειν εἰς τὸν Ἑλβετὸν Πρέσβυν κ. Ed. Feer (ἀριστερά) τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν Ε.Ε.Σ.
In the photo the President G. R. C. Mr. C. Georgacopoulos (right) awarding the golden Cross Medal to H. E. the Swiss Ambassador Mr. Ed. Feer (left)

ζούσας καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ μεγάλου Ντυνὰν ἀρετάς, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς κάθε Ἑλβετόν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος ἐξέφρασε τὰς εὐγνώμονας εὐχαριστίας τοῦ Ε.Ε.Σ. πρὸς τοὺς Ἑλβετοὺς, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ τὰς τεχνικὰς του ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι τόσον ἐβοήθησαν [εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνεγέρσεως καὶ ἀπένευε χρυσοῦν Σταυρὸν εἰς τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλβετίας κ. Φέερ (ἀνωτάτῃ διακρίσις, ἡ ὁποία διὰ πρῶτην φορὰν ἀπονέμεται) καὶ τὸν ἀργυροῦν Σταυρὸν εἰς τοὺς κ.κ. Albertini, Haug καὶ Busigny. Περαινῶν ὁ κ. Πρόεδρος ἐδήλωσεν ὅτι καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Λεβαντῆς ἔπρεπε νὰ λάβῃ τιμητικὴν διακρίσιν ἀλλ' αὕτη θὰ ἀπονεμηθῇ εἰς αὐτόν, ἀπὸ τὴν Ἐπίτιμον Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ἡ τελετὴ ἔληξε μετ' ὀλίγων ὁμιλιῶν τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Πουλιμένου, τὴν ἀπαγγελίαν εἰδικῶς γραφέντων διὰ τὰ ἐγκαίνια στίχων, ὑπὸ μιᾶς μαθητρίας, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν Ὑψίσματος τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ ΕΞ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

Τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ἐπανῆλθον ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν τὰ 53 ἀδελφὰ Ἑλληνοπούλα, τὰ ὁποῖα εἶχον μεταβῇ ἐκεῖ μερίμνη τοῦ Ἑλβετικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διὰ στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων παραχωρηθέντων εὐγενῶς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας.

Τὰ παῖδιά αὐτά, ἀφοῦ ἐπέεσαν τρεῖς μῆνας εἰς παραθεριστικὰ Κέντρα τῆς Ἑλβετίας, ἐπέστρεψαν ὑγιέστατα καὶ ἐνθουσιασμένα ἀπὸ τὰς περιποιήσεις, ποὺ εὗρον εἰς τὴν φιλόξενον αὐτὴν χώραν.

Κατὰ τὴν εἰς Θεσσαλονίκην ἀφίξιν των ἐφιλοξενήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὸ Παπάφειον ὀρφανοτροφεῖον καὶ ἐν συνεχείᾳ μετεφέρθησαν εἰς Κοζάνην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὰ περισσότερα κατὰγονται.

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὅταν ἐξησφάλισε τὸν Ἑλληνισμόν πρὸς ἀνατολὰς, ὠνειροπολοῦσε νὰ πορευθῇ καὶ πρὸς τὴν Δύσιν. Διότι ἔτσι θὰ ἐξησφάλιζεν ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, ποὺ ἦτο ἀπλωμένος— μετὰ τὰς ἀποικίας του—εἰς ὅλην τὴν Μεσόγειον μέχρι τῶν Ἡρακλείων Σπηλῶν, ὅπως ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὸ Γιβραλτάρ.

Ἀλλὰ ἐπρόλαβε τὸν μέγαν Ἕλληνα βασιλεῖα ὁ μοιραῖος ἐκεῖνος πυρετός, ποὺ τὸν ἐστειλεν εἰς τὸν τάφον τῷ 323 πρὸ Χριστοῦ. Καὶ ἀρχίζει τότε ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τῶν κληρονόμων του, ποὺ ἦσαν—οἱ περισσώτεροι—μεγάλοι βασιλεῖς, ἀλλ' ἀπείχαν πολὺ-πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι Ἀλέξανδροι. Καὶ δὲν ἔμπορουν βέβαια κανεὶς νὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Τὸ μεγάλο κράτος, ἡ μεγάλη ἡγεμονία τεμαχίζεται εἰς κράτη μικρά. Καὶ μένει ὄνειρον διὰ πολλὰ ἔτη τὸ ὄνειρον τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Δύσεως διὰ νὰ περισωθῇ ὁ ἐκεῖ Ἑλληνισμός, ἡ «Μεγάλη Ἑλλάς», ὅπως ὠνομάζετο, ἀπὸ τὴν ἀρπακτικὴν διάθεσιν τῆς Ρώμης, ἡ ὁποία τότε σιγὰ-σιγὰ καὶ μεθοδικὰ ἀνέβαινε τὸν δρόμον τῆς κοσμοκρατορίας.

Τὴν φαινομενικὴν γαλήνην τῶν σχέσεων τῶν Ἑλλήνων τῆς κυρίως Ἑλ-

λάδος καὶ τῆς Κάτω Ἰταλίας καὶ τῆς Σικελίας μετὰ τοὺς Ρωμαίους καὶ τὰ ἄλλα ἰταλικά ἔθνη ἔρχεται νὰ ταραξῇ ὁ θυελλώδης βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου, ὁ Πύρρος: Ὁ ὁποῖος ἐβλεπε κάτω ἀπὸ τὴν φαινομενικὴν νηπιάν τὴν ἐπερχομένην καταγίδα. Ὁ Πύρρος ἀνέβριβαζε τὸ γένος του μέχρι τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ θὰ ἠμποροῦσε, ἂν ἦτο ὀλιγώτερον φιλόδοξος καὶ ἂν ἐπίσης ἦτο ὀλιγώτερον τοποθετημένος εἰς τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν, ἂν δηλαδὴ ἦτο ὀλιγώτερον Ἕλληνας, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἀποθάνῃ, ἡσυχος,—βασιλεὺς ὁμηρικὸς λατρευόμενος ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους του. Εἶχεν ὅμως πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν κινδύνων τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους καὶ ἠργάσθη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, ποὺ εἶχεν ὑποδείξει ὁ Ἀλέξανδρος.

Καὶ παρεβλήθη πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, τοῦ ὁποῖου ἦτο ἐξάδελφος, πολὺ νεώτερος τὴν ἡλικίαν. Πράγματι, εἶχε συλλάβει τὸ σχέδιον νὰ ἰδρῦσῃ μεγάλον δυτικὸν ἑλληνικὸν βασίλειον μετὰ πυρῆαν τὴν Ἡπείρον, τὴν Νότιον Ἰταλίαν καὶ τὴν Σικελίαν. Θὰ ἐδέσποζε τὸ βασίλειον αὐτὸ δύο θαλασσῶν. Καὶ θὰ ἠγωνίζετο ἐναντίον τῆς Ρώμης καὶ τῆς Καρχηδόνας. Τὸ σχέδιον τοῦ Πύρρου ἦτο

ἐξ ἴσου μεγάλο καὶ τολμηρὸν ὅσον καὶ τὸ σχέδιον τοῦ Ἀλεξάνδρου ὅταν διέβαινε τὸν Ἑλλήσποντον. Ἀλλ' ἐνῶ ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ Ἀλεξάνδρου δὲν ἐξηφάνισε τὸ ἔργον του,— ὁ Πύρρος εἶδε νὰ καταρρῇ τὸ σχέδιόν του.

Καὶ οἱ δύο ὑπῆρξαν τολμηροὶ καὶ ὑπέροχοι. Ἀλλ' ὁ μὲν Πύρρος ὑπῆρξε κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν στρατηγός, περισσότερον στρατηγὸς παρά πολιτικός,—ὑπῆρξε, κατὰ τὸν Ἀννίβαν, ὁ δεύτερος μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν σειράν τῶν μεγάλων στρατηλάτῶν. Ὁ Ἀλέξανδρος ὅμως ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει ὄχι μόνον ὁ μέγιστος στρατηλάτης, ἀλλὰ καὶ ὁ μεγαλοφυέστατος τῶν πολιτικῶν ὄλων τῶν χρόνων.

Καὶ ὅμως τὸ ὄνομα τοῦ Ἡπειρώτου περιβάλλει θαυμαστὴ γοητεία καὶ συμπάθεια. Ὅχι μόνον διότι ἦτο ἵπποτικός καὶ εὐγενής, ἐκλεκτὸς φίλος, ἐλεητικός καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς ἀντιπάλους του, ἐνθυμίζων πρᾶγματι τὰς ἀρετὰς τοῦ Αἰακοῦ, τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι ὁ πρῶτος Ἕλληνας, ποὺ ἀντιπαρετάχθη πρὸς τοὺς Ρωμαίους. Εἶναι ὁ πρῶτος στρατηγός, ποὺ ἐροβήθη ὁ ὄντως μέγας ρωμαϊκὸς λαός, ὁ λαὸς αὐτὸς μετὰ τὴν ἀδάμαστον πίστιν εἰς τὴν πατρίδα. Καὶ ἂν, κατόπιν λαμπρῶν νικῶν, ἐνίκηθη, τοῦτο συνέβη διότι ἦτο μὲν, ὅπως εἴπαμεν, περίφημος ἡγήτωρ καὶ τεχνικός καὶ θεωρητικός τοῦ πολέμου (σπουδαῖος μάλιστα στρατιωτικὸς συγγραφεὺς!), ἦτο ἐπίσης ὀξυδερκής πολιτικὸς ὁραματιστής, ἀλλ' ὄχι καὶ πολιτικὸς πραγματοποιός. Διείδε τὸν κίνδυνον ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ὅπως τὸν αὐτὸν κίνδυνον διείδε πρῶτος εἰς τοὺς χρόνους μας ὁ Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη τελικῶς νὰ ἐπιτύχῃ.

Ὅπισθεν τοῦ Πύρρου κλείει τὸ ὄραμα τῆς ἑλληνικῆς κοσμοκρατορίας. Ἀρχίζει ἡ ἡγεμονία τῆς Ρώμης. Ἔως οὗτο ἀρχίσῃ καὶ πάλιν ἡ ἑλληνικὴ ἡγεμονία μετὰ τὸ Βυζάντιον, τοῦ ὁποῖου ὁ πρῶτος μακρινὸς ἐργάτης ὑπῆρξεν ὁ ἐξάδελφος τοῦ Πύρρου, ὁ Ἀλέξανδρος.

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαίνιων τοῦ Γυμνασίου Ἰθάκης, δωρεὰ τοῦ Ἑλβετικοῦ Λαοῦ. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἡ μεγαλοπρεπὴς εἰσόδος τοῦ Γυμνασίου καὶ πρὸ αὐτῆς οἱ ἐπίσημοι. From the ceremony of inauguration of High School Ithaca, donation of the Swiss people. In the photo the magnificent entrance of the school with the officials in front of it.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από την Τουρκική σκλαβιά ή πνευματική και ιδιαίτερα ή λογοτεχνική ζωή της χώρας αρχίζει να συγκεντρώνεται, να διαμορφώνεται και να εξελίσσεται στην Ελληνική πρωτεύουσα, στην Αθήνα. Παράλληλα όμως και ενωρίτερα είχε ήδη αναπτυχθεί ένα άλλο εθνικό πνευματικό κέντρο στα Ίονια νησιά, όπου, κάτω από την δυνατή πνοή και την επίδραση του μεγάλου εθνικού μας ποιητή, του Διονυσίου Σολωμού, σημειώνεται μια σημαντική άνοδος της Ελληνικής Λογοτεχνίας και προπάντων της Ποιήσεως.

Ενώ όμως στα Ίονια νησιά επικρατεί, στις πρώτες και βασικές μορφές της εξέλιξής της, ή δημοτική γλώσσα, αντίθετα στην πρωτεύουσα όπου μεταφύεται και ριζώνει ή Φαναριώτικη παράδοση, κυριαρχεί ή καθαρεύουσα. Και ενώ επίσης στα νησιά πνέει μια ισχυρότερη ποιητική πνοή, που ανάδινεται από σύγχρονες εθνικές πηγές—την εθνική επανάσταση κυρίως—στην Αθήνα ή πνευματική δημιουργία στρέφεται κυρίως προς την Ελληνικήν αρχαιότητα, και από αυτήν αντλεί προπάντων τις έμπνεύσεις και τα θέματά της, που τα συσχετίζει και τα συνδυάζει με τη σύγχρονη ήρωικήν εποχή.

Η μεταβατική αυτή περίοδος με τα δύο παράλληλα πνευματικά κέντρα συνεχίζεται έως τα 1863, όποτε, με την ένωση των Επτανήσιων, ή πνευματική ζωή της χώρας ενοποιείται και συγχωνεύεται, με κύριο, μοναδικό σχεδόν, κέντρο την πρωτεύουσα.

Από τις πνευματικές εκδηλώσεις και τα επιτεύγματα της περιόδου αυτής, ή Επτανήσιακή λογοτεχνική παραγωγή είναι πολύ περισσότερο γνωστή και έχει μελετηθεί και τιμηθεί πολύ πλατύτερα και βαθύτερα από την Αθηναϊκή. Και ο λόγος βέβαια είναι ή ανώτερη ποιητική αξία των Επτανήσιων ποιητών, όπως ο Σολωμός και ο Κάλβος, και κατά δεύτερον λόγον ο Μαρκοράς, ο Τυπάλδος ο Τερτσέτης, ο Βαλαωρίτης.

Αλλά και ή Αθηναϊκή λογοτεχνία της περιόδου εκείνης έχει να δείξη αξιόλογη ποιητική παραγωγή, που, αν δεν έφθασε στο ύψος του Σολωμού, και του Κάλβου, έπραγματοποίησε πάντως σημαντικά επιτεύγματα, έ-

στω και λιγοστά, έστω και σποραδικά, τα όποια, παρ' όλα τα μειονεκτήματα της καθαρεύουσας και του στόμφου, και τις υπερβολές του ρωμαντισμού και της άπαισιοδοξίας, στολίζουν και αυτά τον Ελληνικό Παρνασσό και έπρόσφεραν τη συμβολή τους στην κατοπινή εξέλιξη και ανάπτυξη της Ελληνικής Λογοτεχνίας.

Ο Αλέξανδρος Σούτσος και ο αδελφός του Παναγιώτης Σούτσος, ο Γεώργιος Ζαλοκώστας, ο Αλέξανδρος Ρίζος Ραγκαβής, ο Θεόδωρος Όρφανίδης, ο Ιωάννης Καρασούτσας, ο Ηλίας Τανταλίδης μπορεί να μην υπήρξαν εξαιρετικοί ποιητές, ούτε και να έδωσαν άρτιο ποιητικό έργο, που να κρατήσει ως σύνολο εξέχουσα θέση στην Ελληνική γραμματολογία. Έδωσαν όμως αξια και διαλεχτά ποιήματα, που μπορούν και σήμερα ακόμη να συγκινήσουν και να ζήσουν με την πνοή, που αναδίνουν της γνήσιας έμπνεύσεως και τη σπιθαμή της αληθινής ποιήσεως.

Ο πιο γνωστός από τους ποιητές αυτούς, αλλά και ο πιο άδικημένος, είναι ο Ιωάννης Καρασούτσας. Αν εξαίρεση κανείς ελάχιστα ποιήματά του, που είχαν περάσει σε παλιά αναγνωστικά ή σε ξεπερασμένες ανθολογίες—χωρίς μάλιστα τα ποιήματα αυτά να είναι από τα καλά επιτεύγματα της ποιήσεώς του—, το ποιητικό του έργο έμεινε και σ' αυτήν ακόμα την εποχή του, όπως και αργότερα, άγνωστο, παραγκωνισμένο και παραγνωρισμένο.

Και όμως ο Ιωάννης Καρασούτσας είναι ένας αληθινός ποιητής. Μολονότι έγραψε και αυτός στην καθαρεύουσα, και σ' ένα μεγάλο μέρος του έργου του έχει και αυτός ρητορικό στόμφο και ρηχό ρωμαντισμό, ή όλη ποίησής του εν τούτοις είναι άγνη και θερμή, και δονείται από γνήσιο ποιητικό παλμό, από ευγενική ευαισθησία και από ανώτερες προθέσεις, ανθρωπιστικές, εθνικές και Χριστιανικές.

Αλλά και στην μορφήν ακόμα τα ποιήματά του κατορθώνουν συχνά, με τη λιτή και άπεριττη έκφρασή τους και με τον σεμνό προσωπικό τους τόνο, να διαπερνούν το κρύο επίστροφμα της καθαρεύουσας και ν' αναδίνουν τη ζεστασιά και τη λάμψη της καλλιτεχνικής όμορφιάς.

Οι καλύτερες ποιητικές συλλογές

του είναι αί «Έωθιναι μελωδία», και ή «Βάρβιτος». Αλλά έγραψε και άλλα λυρικά και επικούρικα ποιήματα, όπως ή «Λύρα», ή «Ψδή εις τους επαναστάτας Κρήτας» το «Έλεγειον εις τους ευεργέτας της Ελλάδος, Ζωσιμάδας», ο «Ευαγγελισμός της Ελλάδος», ή «Κλεονίκη» και άλλα.

Τα περισσότερα από τα ποιήματα αυτά είναι πατριωτικά, με την πλατύτερη σημασία της λέξεως. Ύμνουν τους απελευθερωτικούς αγώνες του Έθνους, τους μεγάλους ευεργέτες του, τους αξίους πολιτικούς ήγέτες του, τα υπόδουλα τμήματά του.

Πολλά άλλα είναι φυσιολατρικά, αλλά και σ' αυτά ή ποίησής του είναι στο βάθος πατριωτική. Διότι ή ποίητής δέν ύμνει τη Φύση γενικά, αλλά την Ελληνική φύσι. Και ο ύμνος του έδω παίρνει θερμότερους τόνους και ύψώνεται σε μεγαλύτερα ύψη. Μερικοί στίχοι, παρμένοι από το ποίημά του «Γέρων άοιδός ψάλλων το έαρ», είναι χαρακτηριστικοί.

*Ήλθες, Μάρτιε, ήλθες λοιπόν
κι έπρασίνισαν πάλιν οι κάμποι
και το βλέμμα του έαρος λάμπει,
λάμπ' εις όλην την γην χαρωπών.*

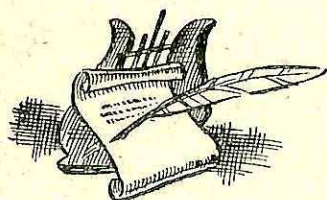
*Ήλθες, Μάρτιε, κι ήλθαν μαζί
αύραι, ρόδα, φωναι άηδόνος
κι ή ταφείσα εις πλάκα χιώνος
Φύσις θάλλει εκ νέου και ζή.*

*Της Ελλάδος γλυκιά ούρανέ,
ποταμοί και βουνά και κοιλάδες,
λίμναι λείαι, τερπναι πρασινάδες*

*και ξεφύρων πνοαι σιγανά,
είμ' εξέχοντα ήδη έτών,
αλλά, όταν εις σās ατενίσω,
επεθύμουν ακόμη να ζήσω
έτη άλλα, δίς, τρίς εκατόν!*

Αλλά ποιήματά του αναδίνουν τα λεπτότερα και τρυφερότερα αισθήματα της αγάπης και της αλληλεγγύης προς τον άνθρωπο, όπως είναι το ποίημά του «Παράκλησις προς τον Θεόν υπέρ του φίλου μου Ηλία Τανταλίδη, στερηθέντος την όρασιν», που είναι ένας συγκινητικός και ωραίος ύμνος προς το υπέροχο αίσθημα της φιλίας.

(Συνέχεια εις σελ. 16)

II

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Η νίκη του Τσιμισκή συνεκίνησεν, όπως είπαμεν, όλους τους κατοίκους της πρωτεύουσας, πάνδημος ως εκ τούτου ήτο και ή συμμετοχή εις τας προετοιμασίας της υποδοχής. Οι άνθρωποι των Ανακτόρων, αί αρχαι και ο λαός εκινήθησαν, ώστε ο πανηγυρισμός της επιστροφής του νικητού να είναι ανάλογος προς το κατορθώμα της συντριβής των Ρώσων και της υποταγής της Βουλγαρίας. Ώρίσθησαν αί θέσεις, εις τας οποίας θα ίσταντο οι άνδρες εκείνοι οι όποιοι θα ύμνολόγουν και θα έξητωκραύγαζαν τον αυτοκράτορα διασχίζοντα την Μέσην. Ώρυσμένη ήτο επίσης ή θέσις πρό των τειχών, όπου θα συνεκεντρούντο οι επίσηςμοι διά να αναμείνουν την άφιξιν του βασιλέως, ήτο δέ αυτή το λεγόμενον Έβδομον, σημείον δηλ. κείμενον εις απόστασιν έπτά χιλιομέτρων από της πρωτεύουσας.

Όταν έφθασεν ή είδησις ότι ο Τσιμισκής επί κεφαλής του νικηφόρου στρατού του φορτωμένος λάφυρα και ακολουθούμενος από πλήθος αχμαλώτων, μεταξύ των οποίων και αυτός ακόμη ο βασιλεύς των Βουλγάρων, έπλησίαζεν εις το Έβδομον, έπίσημοι και λαός ένδεδυμένοι έορταστικώς και κρατούντες σημαίας, σταυρούς και εικόνες έσπευσαν προς το σημείον εκείνο. Εκεί έδεξιώθησαν το πρώτον τον νικητήν. Έν μέσω ζωηρών έπενφημιών και ραίνοντες αυτόν με άνθη προσέφερον εις αυτόν στεφάνους και σκήπτρα από χρυσόν και με πολύτιμα πετράδια στολισμένα. Του προσέφερον επίσης χρυσοποικίλον άρμα τέθριππον, το όποιον δηλ. έσυρον τέσσερα λευκά άλογα. Απήλθον δέ όπως έπιβή τούτου και τελέση τον θρίαμβον, τον όποιον ή έπιτυχία του του επέτρεπεν. Ο

Ο Θρίαμβος ενός Βυζαντινῆ Αυτοκράτορος

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ Καθηγ. Πανεπιστημίου

Τσιμισκής τους μέν στεφάνους και σκήπτρα έδέχθη, όχι όμως και να έπιβή του άρματος. Ητο αρκετά εύσεβής Χριστιανός ώστε να μη παραγνωρίση ότι ή νίκη του ώφειλετο εις την προστάτιδα των Χριστιανών και μητέρα του Χριστού, Μαρίαν. Αρνεϊται, λοιπόν να έπιβή ο ίδιος. Όχι δέ μόνον τούτο, άλλ' άφού πρώτον έτοποθέτησεν επί της άμάξης έρυθροβαφείς στολάς και στέμματα των Βουλγάρων, έθεσεν επάνω εις αυτά την εικόνα της Θεομήτορος κρατούσης το θεϊον βρέφος και την όποιαν έφερε μαζί του από την Βουλγαρίαν. Ο αυτοκράτωρ εκείνος ήρκεσθη εις το να έπιβή ίππου και να ακολουθή φέρων επί της κεφαλής το αυτοκρατορικόν διάδημα και κρατών εις τας χείρας τα προσφερθέντα έξω των τειχών στεφάνους και σκήπτρα. Η θριαμβευτική πομπή ήρχισεν εισερχομένη διά της Χρυσής Πύλης. Συμμετείχον δέ αυτής, εκτός της ακολουθίας του αυτοκράτορος, οι αχμαλώτοι και τα λάφυρα. Καθ' όλην την διαδρομήν μέχρι της Αγίας Σοφίας τα πάντα, ως είπαμεν, ήσαν έστολισμένα. Οι κάτοικοι καθώς και οι εις την πρωτεύουσαν παρεπιδημούντες έπαρχιώται έχουν ξεχυθή εις τους δρόμους, έχουν προβάλει εις τα παράθυρα και τους έξώστας των οικιών, έχουν καταλάβει θέσεις εις επί τούτω άνεγερθείσας εις διάφορα σημεία της όδοϋ έξέδρας. Τας ώρισμένας θέσεις των έχουν καταλάβει και οι αντιπρόσωποι των διαφόρων επαγγελματικών σωμάτων, υπήρχον δέ πολλά τοιαύτα σώματα εις την Κωνσταντινούπολιν. Δέν έλειπον βεβαίως, όπως συμβαίνει πάντοτε, και τα παιδιά του σχολείου ένισχύοντα με τας ζωηράς εκδηλώσεις των τον χαρμόσυνον τόνον της ήμέρας. Όλος αυτός ο κόσμος κρατεί κηρία, καίει θυμιάματα, ραίνει με άνθη και άρώματα την πομπήν. Χειροκροτεί και ζητωκραυγάζει. Ακούονται ήττωκραυγαί συνήθεις και εκ των προτέρων καθωρισμέναι, αλλά και τοιαύτα της στιγμής δηλωτικά των συναισθημάτων του λαού. Αί έπενφημιαί δονούν την ατμόσφαιραν

και ο πανηγυρικός τόνος είναι διάχυτος καθ' άπασαν την πόλιν. Ζήτηω ο βασιλεύς», «δόξα τῷ Θεῷ, ο όποιος μάς απέδωσε νικητήν τον αυτοκράτορά μας, δόξα τῷ Θεῷ, ο όποιος σε έδόξασε βασιλέα μας, δόξα σοι Παναγία Τριάς, διότι είδομεν νικητήν τον βασιλέα μας, καλῶς ήλθες νικητής, άνδρειότατε δέσποτα», ήσαν αί αναφωνήσεις, με τας οποίας έγινε δεκτός ο νικητής των Ρώσων και Βουλγάρων Τσιμισκής. Η πομπή τέλος φθάνει εις τον πρό της Αγίας Σοφίας χώρον, εκεί ο αυτοκράτωρ, επέzeugσε και πλαισιωμένος από τας πολιτικές και εκκλησιαστικές αρχάς εισήλθεν εις τον ναόν της Αγίας Σοφίας, όπου έλαβε χώραν δοξολογία και όπου άπετέθη το στέμμα του βασιλέως των Βουλγάρων, ως άφιέρωμα εις τον Παντοδύναμον Θεόν.

Ολίγα απέμεινον πλέον προς ολοκλήρωσιν της τελετής του θριάμβου. Ο αυτοκράτωρ πράγματι έν συνεχείᾳ έρχεται εις τα ανάκτορα. Εκεί καλεί τον Βούλγαρον βασιλέα, Βόριν, να άποθέση τα διάσημα του αξιωματός του. Ησαν δέ αυτά τιάρα (κάλυμμα της κεφαλής) κατακόκκινη, στολισμένη με χρυσόν και με βαρύτιμα μαργαριτάρια, ιμάτιον ολοκόκκινον και πέδιλα κόκκινα και αυτά. Η παράδοσις αυτή των διασήμων της βουλγαρικής βασιλείας ένείχε την έννοιαν της πλήρους και όριστικής υποταγής της Βουλγαρίας υπό το σκήπτρον του αυτοκράτορος. Ο Βόρις ώφειλεν εις το έξής να άρκεσθῇ εις τον τίτλον του μεγίστου της αύλης της Κωνσταντινουπόλεως, τον όποιον την ήμέραν εκείνην ο Τσιμισκής απένειμεν εις αυτόν.

(Συνέχεια εις σελ. 16)

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Τίποτε δέν είναι καλύ-
τερο από την ικανοποίησι,
που δίνει ή εκπλήρωσις
του καθήκοντος και ή ή-
συχία της συνειδήσεως.

Γ. ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Οι πρώτες διάφανες ήλι-
αχτίδες χρύσωναν φευγαλέα
τις γκρίζες στέγες της άγιας
πόλεως των Ίεροσολύμων. Τό
μυρωμένο άνοιξιάντικο εκείνο
πρωινό ο ξανθός Ραβί με την
τακτική συνοδεία των 12 άπο-
στόλων άφηνε πίσω του μαζί
με μία λεπτή λωρίδα άσπρης σκόνης
και τὰ τελευταία στίπια της πολυδό-
ξαστης Σιών. Ο διδάσκαλος και οι
μαθηταί προχωρούσαν προς τὰ ά-
νατολικά του άσημένιου όρους των
ελαιών. Στὰ φρύδια του δρόμου ώρ-
γίαζε ποικίλη βλάστησις. Φύσις ει-
δυλλιακή.

Επειτα από μισής ώρας δρόμο
άρχισαν νὰ προβάλλουν τὰ άσπρα
σπιτάκια ενός χωριού. Ήταν ή Β η-
θανία, που άπέιχε 3 χιλιόμετρα
άπό τὰ Ίεροσόλυμα και που είχε
γίνει συχνό ήσυχαστήριο του Ίησου.
Εκεί κατοικούσε ο έπιστήθιος φίλος
του, Λάζαρος.

Ο Λάζαρος είχε δυο άδερφές, την
Μάρθα και την Μαρία. Η Μάρθα
ή μεγαλύτερη, ήταν άξια, σφιχτο-
δεμένη, πρόθυμη, λογική και πολύ κοι-
νωνική. Η Μαρία, ή μικρότερη,
ήταν τρυφερή, και όνειροπαρμένη. Τό
πρόσωπό της είχε κάτι άπό τή χλω-
μάδα και τό μυστήριο του φεγγαριού.

Και οι δυο έτρεφαν λατρεία προς
τόν μοναχικό άδελφό τους, τόν Λά-
ζαρο, που ήταν τό καμάρι της Βη-
θανίας. Γνωστός για τὰ σπάνια προ-
τερήματά του και τήν άρετή του.

Η ξεχωριστή του ευαισθησία και
ή πνευματική του χάρις είχαν τραβή-
ξει τήν αγάπη του Ραβί. Μά κι ο
Λάζαρος έτρεφε τόσην αγάπη και
τόσο σεβασμό προς τόν Κύριο, που
ήταν πρόθυμος νά θυσιάσει τή ζωή
του για χάρι του. Νά γιατί ή Βη-
θανία μαζί με τήν Καπερναούμ ήταν
οι συνήθεις τόποι διαμονής του Ίησου.

Αυτόν τόν καιρό όμως είχε άργή-
σει νά πάη στην Πατρίδα του Λαζά-
ρου. Ελείπε σέ μακρινή περιόδεία.
Γι' αυτό, μόλις έτελείωσε τήν περιο-
δεία, πήρε τό δρόμο για τό ειρηνικό
αυτό χωριό. Και ο δάσκαλος και οι
Απόστολοι βάδιζαν με χαρά για τήν
φιλόξενη κωμόπολι με τήν ειδυλλιακή
ατμόσφαιρα και τό ζεστό φιλικό
περιβάλλον.

Όταν ή συνοδεία έγινε θεατή άπό
τό χωριό, χαρούμενες φωνές άκούστη-
καν. Τά παιδιά της Βηθανίας μπήκαν
σέ κίνηση. Μάζευαν άγριολούλουδα
και έτρεχαν νά τὰ προσφέρουν στόν
Ραβί, φιλώντας τὰ χέρια του. Εκείνος
θά τὰ εύλογοΰσε και θά τὰ φιλοΰσε
τόσο τρυφερά. Ποιά μεγαλύτερη ευ-

ΘΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΜΑΡΘΑ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. Έπιθεωρητού Μ.Ε.

τυχία μπορούσαν νά περιμένουν ;
Από τις πρόσχαρες φωνές των
παιδιών έπήρεν είδησι για τόν έρχομό
του Θεϊκού φίλου της οικογενείας και
ή Μάρθα. Έτρεξε λοιπόν χωρίς
άργορπία νά προΰπαντήση τόν
Διδάσκαλο. Πολλοί άνδρες και γυναί-
κες της Βηθανίας έτρεξαν στό σπίτι
της Μάρθας για νά τόν ίδουν και νά
τόν άκούσουν. Τό φιλόξενο αυτό
εύρύχωρο σπίτι γέμισε άπό κόσμο.
Τά πλήθη έτρεχαν νά ρουφήξουν τό
νέκταρ του λόγου Του και νά ξεδι-
ψάσουν άπό τή δροσιά Του. Έμοια-
ζαν με τὰ έλάφια, που στό λιοπύρι
τρέχουν στίς τρεχούμενες γάρφαρες
πηγές για νά σβήσουν τή δίψα τους.

Αρχισε λοιπόν νά διδάσκη γλυκά
και άπαλά. Η Θεϊκή φωνή του χάιδευε
τήν πρόθυμη ακοή των όπαδών του.
Όλοι έκρέμοντο άπό τὰ χείλη του.
Μαζί με όλο αυτό τό πλήθος, που
άκουε συνεπαρμένο ήταν και ή Μαρία
ή όποια «παρακαθίσασα παρά τους
πόδας αυτού ήκουε τόν λόγοναυτού». Ήταν
τόσο βυθισμένη στό όνειρο
της έπουράνιας βασιλείας, τόσο με-
θυσμένη άπό τήν εξάισια γλυκύτητα
και πρωτοτυπία των ρημάτων του
και τόσο μαγεμένη άπό τήν άκτινο-
βολία της Θεϊκής μορφής του, που
είχε ξεχαστή στά πόδια του. Η Μάρ-
θα βυθισμένη άπό τις φροντίδες για
τήν ετοιμασία του γεύματος, έπλη-
σίασε τόν Ίησου, που έδίδασκε και

Η Μάρθα άγκάλιασε τήν άδελφή
της Μαρία

του είπε με άπαλό παράπονο :
Κύριε, δέν νοιάζεσαι, που ή
άδελφή μου με άφησεν έντελώς
μόνη ; Της λές, σέ παρακαλώ
νά μου δώση χέρι βοηθείας
για νά τὰ βγάλω πέρα ; Ο
Ίησους έρριξε ένα βλέμμα
στοργικό στην κατάκοπη Μάρ-
θα, της χαμογέλασεν γλυκά και

της είπε : Μάρθα, Μάρθα φροντί-
ζεις και τρέχεις άνήσυχη για τό-
σα και τόσα μικροπράγματα. Σε
άπασχολούν ζωηρά τὰ καθημερινά
ζητήματα της ζωής. Άπό ένα όμως
έχομε άνάγκη, πρόσεξέ το καλά : Άπό
τήν πνευματική τροφή, που μάς
δίνει ή διδασκαλία του Θεού, και ή
όποια μάς έξυψώνει και μάς ένώνει
με αυτόν. Η άδελφή σου Μαρία άπό
τό προσωρινό υλικό φαγητό έδιά-
λεξε τό καλύτερο. Τό πνευματικό
φαγητό ! Η διδασκαλία μου είναι
άρτος ζωής. Και γνώριζε καλά και
σύ και όλοι οι άλλοι έδω μέσα ότι ή
τροφή αυτή δέν θά λείψη ποτέ άπό
τή Μαρία, γιατί είναι Θεϊκή και αιώ-
νια και δέν συγκρίνεται με τήν υλική.

Εκείνη τή στιγμή άκούσθηκε μιá
φωνή μέσα άπό τό πλήθος ; Ήταν
ή φωνή μίας γυναίκας του λαού, που
ένθουσιασθηκε άπό τὰ λόγια του
Ίησου. «Εύτυχισμένη», φώναξε στόν
Κύριο, «ή μητέρα σου, ή Παναγία,
που σέ έγέννησε και σέ έθήλασε». Σωστά,
είπεν ο Ραβί. Πιό εύτυ-
χισμένοι όμως είναι όσοι
άκούν τὰ λόγια μου και
τά έφαρμόζουν στή ζωή
τους.

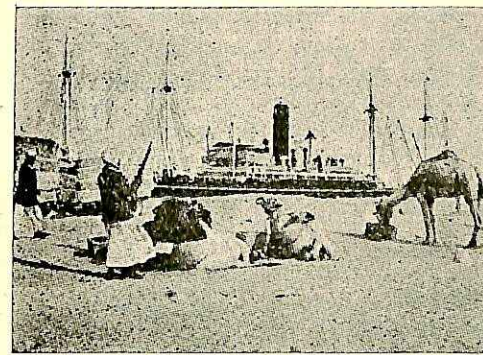
Η Μάρθα μπήκε στό βαθύ νόημα
της διδασκαλίας του φιλοξενουμένου
γυιού του Θεού και μακαρίζοντας
αγκάλιασε τήν άδελφή της Μαρία.

Σέ λίγες ήμέρες ξεκίνησε άπό τήν
Βηθανία ο Ίησους για τὰ Ίεροσόλυμα.
Τό ώραίο αυτό έπεισόδιο, τό ξεκίνημα
τουτο, καθώς και ή άνάστασις του Λα-
ζάρου έκαμαν γνωστό τό χωριουδάκι
της Βηθανίας, στά πέρατα του κό-
σμου. Διαβάτες σήμερα και προσκυνη-
ταί δείχνουν τόν τάφο του Λαζάρου.
Η Βηθανία σήμερα όνομάζεται «Ελ-
Αζαριέ, χωριό δηλαδή του Λαζάρου. Οι
αϊώνες αναδιπλώνονται πέφτον-
τας στό βυθό της αιωνιότητος. Πολλά
λησμονούνται. Τό έπεισόδιο όμως
της Μάρθας και της Μαρίας δέν θά
ξεχαστή ποτέ. Έκατομμύρια
χριστιανών γυναικών φέρουν και
θά φέρουν τό όνομα της Μάρθας και
της Μαρίας, δυο μορφών, που άποτε-
λούν τις δυο όψεις της ζωής : Τήν
υλική και τήν πνευματική.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΟΙ ΔΙΩΡΥΓΕΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥΣ

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Ένα πλοίο περνά τή διώρυγα του Σουέζ,
ένώ οι καμήλες κάποιου καραβανιού ξε-
κουράζονται στην άμμο της έρήμου.

Όταν, κατά τό 480 π.Χ., ο Ξέρ-
ξης έξεστράτεψε έναντίον της Έλ-
λάδος, για νά άποφύγη τις τρικυ-
μίες του άκρωτηρίου του Αθω, του
σημερινού Αγίου Όρους, όπου δέκα
χρόνια πρωύτερα είχε καταστραφή
ο στόλος του Μαρδονίου, έκοψε τόν
ισθμό της Χερσονήσου εκείνης για
νά περάσει ο πολυάριθμος στόλος
του. Έτσι και τό ταξίδι έγινε συντο-
μώτερο, αλλά και ο στόλος άπέφυγε
τους κινδύνους της τρικυμίας, που
έπικρατεί σχεδόν πάντοτε στό άκρω-
τήριο εκείνο. Ο Ξέρξης άνοιξε, με
άλλους λόγους, μιá διώρυγα, ή
όποια έχάθηκε βέβαια άργότερα
με τό πέρασμα τόσων αιώνων, αλλά
τά ίχνη της σώζονται μέχρι σήμερα.

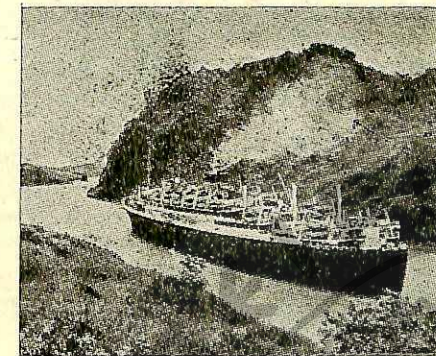
Άλλη μιá διώρυγα έπεχείρησαν
νά διανοίξουν οι άρχαίοι, στόν Ισθμό
της Κορίνθου. Άρχισαν μάλιστα
δυο τρείς φορές οι σχετικές έργασίες,
άλλά τελικά έσταμάτησαν, γιατί οι
άρχαίοι μηχανικοί είχαν τή γνώμη
ότι τὰ νερά του Κορινθιακού κόλπου
ήταν ψηλότερα άπό τὰ νερά του Σα-
ρωνικού. Άν λοιπόν άνοιγόταν ή
διώρυγα, ή θάλασσα θά έπλημύ-
ριζε τὰ παράλια μέρη του Σαρωνι-
κού και θά έπροκαλούσε μεγάλες
ζημιές. Ακόμη και τήν Αίγινα επί-
στευαν οι μηχανικοί της εποχής εκεί-
νης, ότι θά έσκέπαζαν τὰ νερά !

Σήμερα έχουν διανοιχθή πολλές
και τεραστίες διώρυγες, οι όποιες
διευκολύνουν πολύ τή συγκοινωνία
και έξυπηρετούν τή ναυτιλία, τό
έμπόριο, τή βιομηχανία, τις μεταφο-
ρές και γενικά τις άνάγκες του άν-
θρώπου. Οι σπουδαιότερες όμως

είναι δυο : ή διώρυγα του Σουέζ και
ή διώρυγα του Παναμά.

Η πρώτη ένώνει τή Μεσόγειο με
τήν Έρυθρά θάλασσα, ή δεύτερη τόν
Ατλαντικό με τόν Ειρηνικό ώκεανό.
Η διάνοιξη της διώρυγος του Σουέζ
έγινε άπό τό Γάλλο μηχανικό Φερδι-
νάνδο Λεσσέψ, ή δέ κατασκευή της
έκράτησε 10 χρόνια, άπό τό 1859
έως τό 1869. Χιλιάδες έργατες έδού-
λεψαν για τήν κατασκευή του έρ-
γου αυτού και πολλά, πάρα πολλά
χρήματα έξωδεύτηκαν.

Η σημασία της διώρυγας αυτής
είναι τεραστία, γιατί έλλατώνει σχε-
δόν στό μισό τήν άπόστασι μεταξύ
της Ευρώπης, των Ινδιών, της Κί-
νας και της Ιαπωνίας. Ένα πλοίο
π.χ., που θά φύγη άπό τό Λονδίνο
για τή Βομβάη, κερδίζει 4563 μί-
λια δρόμο, αν περάσει άπό τή διώ-

Η διώρυγ του Παναμά.

ρυγα του Σουέζ, παρά έάν κάμη τό
γύρο της Αφρικής άπό τό άκρωτή-
ριο της Καλής Έλπίδος.

Έτσι γίνεται μεγάλη οικονομία
και σέ χρόνο και σέ έξοδα και τὰ
έμπορεύματα, που μεταφέρονται άπό
τήν Ασία στην Ευρώπη ή άντι-
στρόφως στοιχίζουν πολύ φθηνό-
τερα. Πόσο μεγάλη είναι ή σημασία
της διώρυγος του Σουέζ, τό κατα-
λαβαίνουμε άκόμη, αν λάβουμε ύπ'
όψι μας ότι τό 1949 τήν περάσαν
10420 πλοία έκτοπίσματος 61 έκα-
τομμυρίων τόννων.

Μετά τή διώρυγα του Σουέζ ο
Λεσσέψ ανέλαβε νά κατασκευάσει και
τή διώρυγα του Παναμά. Τό έργο
άρχισε, αλλά δέν κατώρθωσε νά τό
τελειώσει. Τό άπετελείωσε ή Αμε-
ρικανική Κυβέρνησις τό 1914. Η

διώρυγα αυτή συντομεύει άκόμη
περισσότερο τὰ ταξίδια άπό τήν
Ευρώπη στά δυτικά παράλια της
Αμερικής, διότι τὰ πλοία δέν είναι
πιά ύποχρεωμένα νά κάνουν τό γύρο
της νοτίου Αμερικής άπό τό άκρω-
τήριο Χόρν.

Τό παράδειγμα του Λεσσέψ άκο-
λούθησαν και άλλα Κράτη και έτσι
σήμερα υπάρχουν πάρα πολλές διώ-
ρυγες, που έξυπηρετούν σημαντικά
τήν άνθρωπότητα. Όλες είναι βέ-
βαια σπουδαίες, όχι όμως όσο οι
δυο πρώτες, που αναφέραμε.

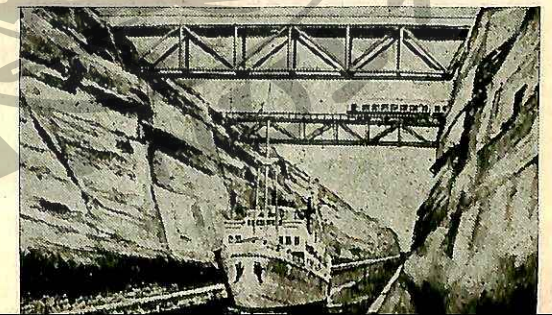
Μιά άπό τις σημαντικώτερες είναι
ή διώρυγα του Κιέλου, στή Γερμα-
νία, που ένώνει τή Βόρειο Θάλασσα
με τή Βαλτική και ή όποια κατα-
σκευάστηκε τό 1895. Περνώντας τὰ
πλοία άπό αυτήν συντομεύουν τό τα-
ξίδι τους κατά 240 μίλια, αντί νά κά-
νουν τό γύρο της δανικής χερσονήσου.

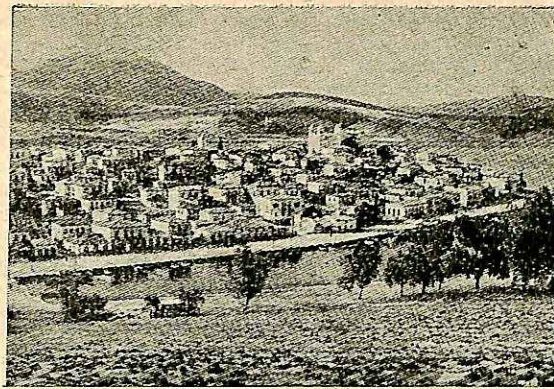
Η διώρυγα της Κορίνθου στην
πατρίδα μας άρχισε νά διανοίγεται
τό 1880 και έτελείωσε τό 1893. Τό
άνοιγμά της έσυντόμεψε πολύ τὰ
ταξίδια άπό τόν Πειραιά προς τὰ
παράλια της Δυτικής Ελλάδος, τὰ
νησιά του Ιονίου και τήν Ιταλία,
και αντίστροφως, διότι τώρα τὰ
πλοία δέν είναι άναγκασμένα νά κά-
νουν τό γύρο της Πελοποννήσου.

Εκτός άπ' τις διώρυγες αυτές,
που συνδέουν δυο θάλασσες ή ώκεα-
νούς, υπάρχουν και πολλές άλλες,
που συνδέουν λίμνες ή ποταμούς και
διευκολύνουν όλες τήν ποταμοπλοία
στό έσωτερικό διαφόρων χωρών.

Όλα δέ αυτά τὰ έργα διευκολύ-
νουν τή συγκοινωνία, συντομεύουν
τὰ θαλάσσια ταξίδια, περιορίζουν
τους κινδύνους των πλοίων και κυ-
ρίως έλαττώνουν τὰ μεταφορικά έ-
ξοδα των διαφόρων έμπορευμάτων,
τά όποια έτσι στοιχίζουν φθινό-
τερα και μπορούν νά τὰ αγοράζουν
εύκολώτερα οι άνθρωποι, για νά
ίκανοποιούν έτσι τις άνάγκες της
ζωής των.

Η διώρυγ της Κορίνθου.

Αποψις Γαλαξειδίου

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Το Γαλαξείδι είναι μικρό, μα έχει πολλά καράβια, έχ' δμορφα άρχοντικά και ναύτες παλλημάρια...

Έτσι αρχίζει ένα παλιό τραγουδί για τη ναυτική αυτή πολιτεία της Ρούμελης. Οι Γαλαξειδιώτες, άν και Ρουμελιώτες γνήσιοι, διαφέρουν τελείως από τους λοιπούς κατοίκους της Στερεάς Έλλάδος, που είναι γεωργοί και κτηνοτρόφοι. Από αιώνες πολλούς το Γαλαξείδι συνέδεσε τη ζωή και την ιστορία του με τη θάλασσα. Βρίσκεται στη δυτική ακτή του Κρισσαίου κόλπου της Αμφίσσης, που αποτελεί παρακλάδι του Κορινθιακού και πιό μέσα είναι ή Ίτεια, ή σκάλα της Αμφίσσης και των Δελφών, ενώ προς τα Β.Δ. είναι το Λιδωρίκι, ή κοιτίδα των αρχαίων Δωριέων.

Το Γαλαξείδι έχει παναρχαία ιστορία, με την Οϊάνθη ή Εύανθεια, που χρονολογείται από τον Τρωϊκό πόλεμο (1193-1184 π.Χ.), ίσως και πριν ακόμη. Η πόλις αυτή ήταν λίγο πιό ψηλά από το σημερινό Γαλαξείδι και έχει ιστορία συνεχή από τότε, μέχρι τον βον αιώνα μ.Χ., όποτε κατεστράφη από σεισμούς. Την Οϊάνθη αναφέρουν όλοι σχεδόν οι αρχαίοι συγγραφείς, γιατί ήταν πόλις σημαντική με αντιπροσώπους στο Μαντείο των Δελφών και με άκμαίο πολιτισμό και νόμους. Είχαν αξιόλογα δημόσια κτήρια, ναούς της Αφροδίτης, της Αρτέμιδος και του Απόλλωνος και νομίσματα δικά της.

Μετά την καταστροφή της αρχαίας Οϊάνθης, οι κάτοικοι κατέβηκαν προς τη θάλασσα όπου το σημερινό Γαλαξείδι, του όποιου το όνομα μάς είναι γνωστό από τον 9ον αιώνα μ.Χ. Αν και έπαθε μεγάλες ζημιές και καταστροφές από τις άλλεπάλληλες επιδρομές των Βουλγάρων, Σλαύων, Νορμανδών, Φράγκων κλπ., εν τούτοις οι Γαλαξειδιώτες, με την εργατικότητα των, κατώρθωσαν να έχουν μια πολύ καλή θέσι ως ναυτικοί.

Το 1453 αναγκάστηκαν να ύποταχθούν εις τους Τούρκους, μαζί με όλόκληρη την άλλη Έλλάδα. Το 1790 το Γαλαξείδι ήταν και πάλι σημαντική πόλις. Και από το 1800-1821 είχε επάνω από 70 μεγάλα έμπορικά

το ωραίο λιμάνι του Γαλαξειδίου, που έδόξασε την Έλλάδα, όσο και τα τρία ναυτικά νησιά της Ύδρας, των Σπετσών και των Ψαρών κατά τον Έρρον Αγώνα του Εικοσινά.

ιστιοφόρα με πληρώματα 1200 ναύτες, όπλισμένα με 500 κανόνια και έκανε έμπόριο με όλη την Εύρώπη, και την Β. Αφρική. Τα άρχοντικά του Γαλαξειδίου ήταν τότε όπως και της Ύδρας και οι κάτοικοι είχαν μεγάλα πλούτη, αφού μόνον τα καράβια τους ήταν συνολικής αξίας 15 χιλιάδων χρυσών λιρών πλούτος μεγάλος για την εποχή εκείνη.

Οι Γαλαξειδιώτες διέθεσαν τα πάντα για τον Έρρον Αγώνα του Έθνους μας, τα πλοία τους, τους θησαυρούς των και αυτή τη ζωή τους. Μεταξύ των πρώτων εκήρυξαν την Έπανάστασι (26 Μαρτίου 1821) και άμέσως ο στόλος του Γαλαξειδίου άρχισε τις πολεμικές επιχειρήσεις, ενώ 1400 πολεμιστάι έλαβαν μέρος από τις πρώτες μάχες και πολλοί έπεσαν ήρωικά στην Άλ-μάννα, μαζί με τον Αθανάσιο Διάκο. Οι Τούρκοι όμως, τον Σεπτέμβριο του 1821, κατώρθωσαν να κυριεύσουν το Γαλαξείδι, γιατί οι πολεμιστάι του έλειπαν και ο άμαχος πληθυσμός μόλις κατώρθωσε να σωθής. Τότε το έπυρπόλησαν έξ όλοκλήρου. Οι Γαλαξειδιώτες εν συνεχεία έπολέμησαν κατά τη διάρκεια όλου του Αγώνος, είτε μαζί με τους Ύδραίους και Ψαριανούς στη θάλασσα, είτε με τους άλλους ήρωικούς αγωνιστάς στην ξηρά, έως την τελικήν άπελευθέρωσι της Έλλάδος, το 1829. Μετά την άπελευθέρωσι το Γαλαξείδι ξαναχτίστηκε, καλλίτερο από πριν, και το 1865 είχε 3 χιλιάδες ιστιοφόρα μεγάλα και μικρά, και πληθυσμό 8 χιλιάδες κατοίκους.

Όταν έφάνηκαν τα άτμόπλοια το Γαλαξείδι άρχισε να παρακμάζει. Οι Γαλαξειδιώτες, οι πιό πολλοί, άναγκάστηκαν να ξενιτευθούν στη Ρουμανία, Ρωσσία, Αμερική και σιγά-σιγά το Γαλαξείδι όλιγόστευσε σε πληθυσμό και πλούτο.

Αν και μικρό, σήμερα, το Γαλαξείδι δέν έχασε ούτε την ιστορική αξία του, ούτε την όμορφιά του. Είναι μια κομψή κωμόπολις της Φωκίδος, με τα παλιά άρχοντικά της, που ή φιλεργία των κατοίκων τα έχει ξαναεπισκευάσει, με τις φυσικές καλλονές της γύρω και ένα πρώτης τάξεως τουριστικό κέντρο. Οι Γαλαξειδιώτες, τόσον αυτοί, που είναι έγκατεστημένοι στο έξωτερικό, όσο και όσοι έμειναν σ' αυτό, αγαπούν πολύ την ιστορική πατρίδα τους. Οι πρώτοι στέλ-λουν κατά καιρούς χρήματα και βοηθούν με κάθε τρόπο το Γαλαξείδι να κρατήσει την παλιά του άρχοντιά και οι άλλοι κάνουν ό,τι πρέπει να διατηρήται ή αίγλη της κωμωπόλεως στο ύψος της ιστορίας της.

Ο έπισκέπτης έχει πολλά να ιδή στο Γαλαξείδι, άρχίζοντας από τον ωραίο ναό του Αγ. Νικολάου, με το θαυμάσιο τέμπλο, έργο ξυλογλυπτικής εξάισιο, με τη ναυτική πινακοθήκη και τις συλλογές τις άρχαιολογικής της Οϊάνθης, το ήλιακό ώρολόγι της Αγίας Παρασκευής, το μικρό ναό της Μονής Μεταμορφώσεως, που χρονολογείται από τον 13ον αιώνα π.Χ. και πρό πάντων με

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΣΙΡΚΟΥ

(Από το όμώνυμο μυθιστόρημα του Ζώρζ Καρόλ)

(2ο)

Έτσι ξένοιαστα και χαρούμενα κυλούσε ή ζωή των δυό παιδιών μέσα στο μεγάλο τσίρκο. Άλλ' εκείνο το βράδυ έγινε κάτι, που τους την άλλαξε όλότελα.

Την ώρα που οι γονείς τους, οι «άνθρωποι πουλιά», έκτελούσαν το νούμερό τους πάνω στις κούνιες, από ένα ελάχιστο λάθος έχασαν την ίσορροπία τους κ' έπεσαν από κείνο το ύψος κάτω, για να μήν ξανασηκωθούν —άλλοίμονο—ποτέ πιά...

Είναι περιττό βέβαια να πούμε το τι έγινε εκείνη τη στιγμή μέσα στο τσίρκο, και πόση τρομάρα πήραν και τι άβάσταχτο κλάμα έκαναν τα δυό δυστυχισμένα άδελφάκια μπροστά στη μεγάλη συμφορά.

Μέρες και μέρες έπειτα ο Πέτρος κ' ή Νινέτα ήταν άμίλητοι από τη θλίφι. Και καλά που είχαν κοντά τους τον καλό παππούλη τους, τον πολύξερο μπάρμπα Θωμά, που με τα γλυκά του λόγια τα παρηγορούσε.

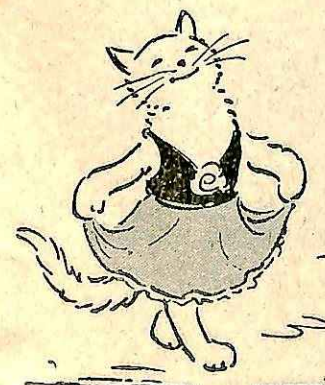
Στα νειάτα του ήταν κι αυτός άκροβάτης. Μά όταν άρχισαν να τον παίρνουν τα γεράματα, γύμνασε μερικά ζώα, κ' έτσι τώρα παρουσίαζε μ' αυτά στο τσίρκο ένα άλλο πολύ διασκεδαστικό νούμερο, που ξέχασα—

Ο Μπάρμπα Θωμάς

αλήθεια—να σάς το άναφέρω προχθές μαζί με τ' άλλα. Όλος ό... ζωολογικός του θιάσος ήταν δύο γάτες, ένας σκύλος και μια μικρή μαϊμού. Κι όμως, μόνο με τα τέσσερα αυτά ζώακια του, ο μπάρμπα Θωμάς κατώρθωνε να κάνει θαύματα. Πρώτα - πρώτα έβγαιναν όλα και χαιρετούσαν τον κόσμο με μιάν υπόκλισι, που δέ θα την έκαναν καλύτερα ούτε οι πιό εύγενείς ίππότες του παλιού καιρού. Κ' έπειτα από μερικούς χορούς και τούμπες κι άλλα άστεία γυμνάσια, έβγαινε ό σκύλος στολισμένος σαν άλογο, με σέλα, κουδουνάκια κλπ., κι άπάνω του ή μαϊμούδίσσα ντυμένη τζόκευ. Κι ενώ ό σκύλος έφερνε γύρους, αυτή χοροπηδούσε στη ράχη του, έπεφτε στο χώμα, ξαναπηδούσε άπάνω του και χαλούσε ό κόσμος άπ' τα γέλια.

Και στο τέλος ό χαριτωμένος αυτός θιασάκος έπαιζε πάντα μια κωμωδίσσα, που τότε παρουσίαζε μια σκηνή σ' ένα έστιατόριο, τότε σε στρατώνα και τότε σε δικαστήριο, κι ό μπάρμπα Θωμάς πιά έμάζεψε χειροκροτή-

ματα με το τσουβάλι.

Μά δέν ήταν μόνο καλός θιασάρχης, αλλά και καλός—όπως είπαμε—μια πάρα πολύ καλός

Και χαλούσε ό κόσμος άπ' τα γέλια

σε μερικούς μήνες ό ιδιοκτήτης του τσίρκου διέλυσε την επιχείρησι, γιατί τον τελευταίο καιρό δέν πήγαινε καλά.

Έτσι ό καύμενος ό Πέτρος, που πριν από λίγο είχε άρχισι να παίρνη ένα μικρό μισθό, για κάτι μικροϋπηρεσίες που πρόσφερε στο τσίρκο, τον έχασε ξαφνικά κι αυτόν, και το μόνο, που του έμενε τώρα να κάνη, ήταν να βρή με ποιόν τρόπο θα μπορούσαν να ζήσουν αυτός κ' ή άδελφούλα του, χωρίς κανένα πιά προστάτη, χωρίς καμιά δουλειά...

Μά πριν σκεφθής πολύ, θυμήθηκε πώς μια φορά είχε άκούσει άπ' τον παππού του, ότι στη Μασσαλία ζούσε μια θεία τους, άδελφή της μητέρας τους.

—Ε, αυτό λοιπόν, είπε μέσα του, είναι ή μόνη λύσι. Θα πάμε να τη βρούμε. Ό παππούς είπε πώς είναι πολύ καλή, και πιστεύω να μάς κρατήσει κοντά της.

Άλλά για να πάνε στη Μασσαλία χρειάζονταν ναύλα και για τα ναύλα χρειάζονταν χρήματα, και χρήματα δέν είχε άλλα από τα δέκα τελευταία ήμερομίσθια, που πήρε τις προάλλες.

Έτσι, αφού είδε κι άπόειδε πώς άλλη σκέψι δέν έπαιρνε το πράγμα, ρώτησε την άδελφούλα του:

—Τι λές Νινέττα; Βαστάς να πάμε ως τη Μασσαλία με τα πόδια;

—Άκου λείι... Πώς δέ βαστώ, άπάντησε χωρίς κανένα δισταγμό ή μικρή.

παππούς. Μόλις όρφάνεψαν τα δυό έγγονάκια του, τα περιποιόταν όσο περισσότερο μπορούσε και τους συνέχισε και τα μαθήματα άκροβασίας και χορού, που τους είχαν άρχισι οι γονείς τους.

Άλλά ή μοίρα τους δέ θέλησε και πάλι ν' άφήση τα δυό άδελφάκια ήσυχα. Μια μέρα ό καύμενος ό παππούλης τους άρρώστησε βαριά και σε λίγο τ' άποχαίρησε κι αυτός, για πάντα. Και σαν να μήν έφτανε αυτό,

Πότε μια σκηνή σε στρατώνα...

Βαστάς να πάμε ως τη Μασσαλία με τα πόδια;

(Η συνέχεια στο επόμενο)

Διασκευή Β.

Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Είχε φθάσει ο Νοέμβριος και τὰ παιδιά τοῦ σχολείου μιλοῦσαν ἀκόμα γιὰ τὴν κατασκήνωσι. Τόσην ἐντύπωσι τοὺς εἶχε κάμει ἐκείνη ἡ ἐξοχή.

Τὸ ὁλόδροσο δάσος μὲ τὰ μυρωμένα πεύκα, μὲ τὰ κρύα νερά, μὲ τὴν πυκνὴ βλάστησι, τοὺς εἶχε μείνει ἀλησμόνητο, τὰ εἶχε μαγέψει.

Ὅσα παιδιά δὲν ἤξεραν ἀπὸ κατασκήνωσι κι ἐπήγαιναν ἐκεῖ γιὰ πρώτη φορά, ἐνόμιζαν πὼς θὰ ἐπὶ-γαιναν σὲ ἐρημιά.

Ἀλλὰ πὼς μπορούσε νὰ εἶναι ἐρημιά ἓνα μέρος, ποὺ μαζεύονται τόσα παιδιά; Οὔτε ὁ πιὸ πολυσύχναστος τόπος δὲν εἶχε τόσο κίνησι, τόσο χαρὰ καὶ ζωὴ, ὅσο εἶχε τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν κατασκήνωσι ἦταν ἓνα μικρὸ λιμανάκι μὲ τοὺς ψαράδες καὶ τὶς βαρκούλες τους. Πολλὰ παιδιά γιὰ πρώτη φορά ἔβλεπαν θάλασσα καὶ γιὰ πρώτη φορά ἀντίκρυζαν ψαράδες μὲ δίχτυα καὶ παραγάδια νὰ ψαρεύουν.

Τὶ μαγεία ἦταν ἐκείνη, ὅταν τὴ νύκτα ἀναβαν τὶς λάμπες μπροστὰ στὶς βάρκες κι ἐπὶγαιναν γιὰ ψάρεμα! Γραμμὴ-γραμμὴ τὰ πυροφάνια ἐφώτιζαν τὰ νερά καὶ ὁ στόλος τῶν ψαράδων προχωροῦσε, ὅλο προχωροῦσε.

Μονάχα ἓνα τικ τὰκ ἐλαφρὸ ἀκούονταν ἀπὸ τὴ μηχανὴ τῆς βενζίνης

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ἐνα σπιτάκι ἰχνογραφίζει, ἐδῶ κι ἐκεῖ τὸ χρωματίζει. Γιὰ ἰδὲς τὰ δέντρα στὴν αὐλὴ Κι ἓνα πουλάκι ποὺ λαλεῖ!

Καὶ τὸ κοιτάζω, τὸ κοιτάζω, ὥρες πολλὲς καὶ τὸ θαυμάζω, πολὺ πολὺ μὲ συγκινεῖ, σὲ κάτι μὲ παρακινεῖ.

Τάχα στὴν πόρτα νὰ βαδίσω, καὶ νὰ σταθῶ, νὰ τὴν κτυπήσω, κι ὅταν ἡ πόρτα τοῦ ἀνοιχτῇ, ἓνα παιδί θὰ μὲ δεχτῇ.

Ὡ, τί χαρὰ! Θὰ μοῦ μιλήσῃ: —Περάστε! Θὰ μὲ χαιρετίσῃ. Τότε θὰ μπῶ καμαρωτὸς ἀπ' τὸ παιδάκι καλεστός.

καὶ οἱ βάρκες μία μία ἀκολουθοῦσαν πειθαρχικά γιὰ τὸ θαλασσινὸ κυνήγι τους.

—Ψαράδες θὰ γίνωμε, ἔλεγαν τότε πολλὰ παιδιά συγκινημένα ἀπὸ τὴν ὁμορφιά καὶ μὲ ὀρθάνοιχτα μάτια παρακολουθοῦσαν τὸ ψαράδικο στόλο ὁλοένα νὰ ἀπομακρύνεται ὡσπὺν τὸν ἔχαναν.

Κάθε παιδί κάτι εἶχε νὰ λήγῃ γιὰ τὴν κατασκήνωσι. Ὁ Ἀλέκος θυμόταν τὸ πρωῒνὸ ξύπνημα.

Κάθε πρωῒ ξυπνοῦσαν μὲ τὰ λαλήματα τῶν πουλιῶν καὶ σὰν μικρὰ στρατιωτάκια ἐπαίρναν τὶς κουβέρτες τους, τὶς ἔβγαζαν ἔξω, τὶς ἐτίναζαν, τὶς ἀέριζαν, τὶς ἀπλωναν στὸν ἥλιο νὰ ἡλιασθοῦν. Ὑστερα πάλι τὶς ἐπαίρναν καὶ σὲ λίγο ὅλα τὰ κρεβάτια στὴ γραμμὴ καλοσυγυρισμένα καὶ ὁλοκάθαρα παρουσίζαν σύνολο ἀρμονικό.

Καὶ ὕστερα ὅλα τὰ παιδιά τρεχάλα στὴ γραμμὴ γιὰ τὴ γυμναστική.

Καὶ ὁ Τάκης δὲν μπορούσε νὰ ξεχάσῃ τὴν προσευχοῦλα τὴν ὁμαδικὴ μπροστὰ στὸ βωμό, τὴν ἐπαρσι τῆς σημαίας καὶ ἔπειτα τὸ πρωῒνὸ ρόφημα στὴν τραπεζαρία.

—Ἀλήθεια! πρόσθεσε καὶ ὁ Στάμος:

—Νοστιμώτερο ρόφημα καὶ θρεπτικώτερο φαγητὸ μοῦ φαίνεται πὼς δύσκολα μπορεῖς νὰ βρῇς ἄλλοῦ ἀπὸ τὴν κατασκήνωσι. Ἐγὼ δὲν ἐπίνα ποτὲ τὸ σοῦδι στὸ σπιτί μας. Οὔτε καὶ ἔτρωγα τὸ κρέας τὸ βωδινό. Ἀλλὰ στὴν κατασκήνωσι ἀδειαζα πρώτος τὸ κύπελλο καὶ τὰ πιάτα. Τί ὄρεξι ἦταν ἐκείνη, θεέ μου; Καὶ ἂν πῆτε γιὰ ψωμί καὶ γὰρ δὲν ξέρω πόσο ἔτρωγα.

Ὁ Κώστας πάλι θυμήθηκε πὼς ἐπῆγαν στὴν ἀκροθαλασσιὰ καὶ ἐμάζεψαν βότσαλα. Ἦθελαν νὰ στρώ-

σουν τὰ δρομάκια τοῦ χώρου καὶ χρειάζονταν βότσαλα ἀρκετὰ καὶ θυμήθηκε πὼς τοὺς εἶπε ὁ ἀρχηγός:

—Παιδιά! Τώρα, ποὺ θὰ στρώνετε τοὺς δρομίσκους, νὰ προσέξετε πολὺ τὸ στρώσιμο τοῦ βωμοῦ. Πρέπει νὰ γίνῃ ὅσο τὸ δυνατόν ὠραιότερο. Ἐμπρὸς αὐτοῦ εἶναι ἡ εἰκόνα. Θὰ βάζετε λοιπὸν δυὸ ἄσπρα βότσαλα μαζὶ-μαζὶ, κι ἔπειτα ἓνα γκριζό. Ἐπειτα τρία ἄσπρα μαζὶ-μαζὶ κι ἔπειτα ἓνα κοκκινωπὸ.

Καὶ θυμήθηκε ὁ Κώστας πὼς τὴν ἐργασία αὐτὴ τὴν ἀνέθεσε ὁ ἀρχηγός στοὺς Ἐρυθροσταυρίτες. Εἶχε ἐμπιστοσύνη σ' αὐτοὺς ὁ ἀρχηγός.

—Ὅποια ἐργασία ἀναλαμβάνετε σεῖς οἱ Ἐρυθροσταυρίτες, εἶπε ὁ ἀρχηγός, τὴν ἐκτελεῖτε μὲ προσοχή. Προσέξετε λοιπὸν καλὰ στὸ μέτρημα. Προσέξετε νὰ γίνῃ ἡ ἐργασία σας ἐπιμελημένη, ἀλλοιῶς θὰ ἀσχημίσῃ ὁ βωμός μας καὶ εἶναι κρίμα. Ὑστερα τὰ παιδιά μίλησαν γιὰ τὸ κολύμπι.

—Χορταίναμε κολύμπι καὶ θάλασσα παρατήρησε ὁ Ἀνέστης, ποὺ ἤξερε καὶ κολυμποῦσε καλὰ. Μὰ ἦταν καὶ μερικὰ παιδιά, ποὺ δὲν ἤξεραν ἀπὸ θάλασσα. Πόσο αὐτὰ ἦταν στενοχωρημένα! Νὰ βλέπουν τοὺς συνομήλικους νὰ παίζουν στὰ νερά, νὰ κάνουν βουτιές, νὰ κυνηγοῦν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον καὶ κεῖνα νὰ κάθονται μὲ σταυρωμένα χέρια!

—Θὰ μποῦμε κι ἐμεῖς στὴ θάλασσα, εἶπαν στὸν ἀρχηγό.

—Δὲν εἶναι κατάλληλο τὸ μέρος ἐδῶ γιὰ νὰ ἀρχίσετε νὰ μάθετε νὰ κολυμπάτε, τοὺς ἀπήντησε ἐκεῖνος. Θὰ κυττάξωμε νὰ βροῦμε κάποιο ἄλλο μέρος νὰ μὴν εἶναι τόσο βαθύ, γιὰ νὰ συνηθίσετε. Δὲν ἐπιτρέπεται τὰ ἑλινόπουλα νὰ μὴ γνωρίζουν κολύμπι.

Τὰ παιδιά εἶχαν σκοπὸ νὰ ποῦν καὶ ἄλλα γιὰ τὴν κατασκήνωσι, ἀλλὰ ἡ ὥρα εἶχε περάσει καὶ τὴν ὁμορφὴ ὁμιλίαν τοὺς τὴν ἐσταμάτησε τὸ κουδούνι, ποὺ χτύπησε εἴσοδο. Ἐτσι διέκοψαν τὰ ὅσα ἄλλα εἶχαν νὰ ποῦν γιὰ νὰ τὰ συνεχίσουν σὲ ἄλλο διάλειμμα.

—Τί ὄρεξι ἦταν ἐκείνη Θεέ μου!

Ἀπὸ τὴ Μυθολογία τῶν ζώων καὶ τῶν πουλιῶν

Τὸ Δελφίνι

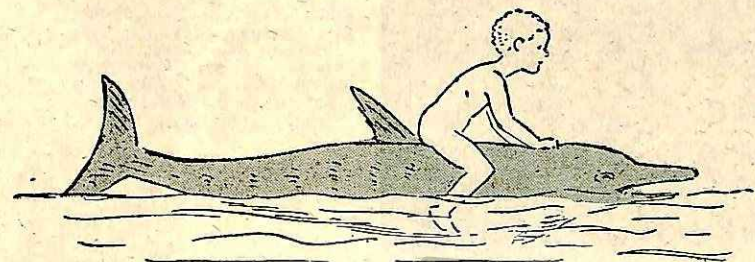
ΓΛΥΚΕΡΙΑΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Στὰ θαλασσινὰ μας ταξίδια, ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶναι γαλανὸς καὶ ἡρεμὸς καὶ ἡ θάλασσα ἀπλώνει ἡσυχὴ καὶ γελαστή τὰ κύματά της, βλέπομε συχνὰ ν' ἀνεβαίνουν καὶ νὰ παίζουν στὴν ἐπιφάνειά της τὰ σκοτεινὰ χρώμα δελφίνια, ποὺ σχίζουν μὲ γρηγοράδα κι εὐκίνησι τὰ κύματα. Πολλὲς φορὲς μάλιστα, πολλὰ δελφίνια μαζὶ, συντροφιασμένα ἀκολουθοῦν τὸ βαπόρι πότε πλέοντας γύρω στὴν πλώρη καὶ ἄλλοτε ἀκολουθώντας τὴν πρύμνη.

Κάποια μακρινὴ ὁμὸς ἐποχὴ τὰ δελφίνια δὲν ἦταν ψάρια ὅπως τὰ γνωρίζομε ἐμεῖς σήμερα, ἀλλὰ ἦταν ἀνθρώποι καὶ μάλιστα πειραταί, ὅπως μᾶς διηγεῖται τὴν ἱστορίαν τους ἓνας ἀπὸ τοὺς ὁμηρικὸς ὕμνους. Οἱ πειραταὶ ἦταν οἱ λησταὶ τῆς θαλάσσης, φόβος καὶ τρόμος ὅλων ἐκείνων, ποὺ ταξίδευαν στὸ μακρινὸ πέλαγος. Κάποια μέρα πειραταὶ ἀπὸ τὴν Τυρρηνία ἔπιασαν ἓνα ἑλληνικὸ πλοῖο, ποὺ ταξίδευε πρὸς τὴν ἀνατολή. Ρίχτηκαν ἀπειλητικοὶ κι ἄγριοι ἐπάνω στοὺς ναῦτες καὶ ἐσκότωσαν κι' ἐτραυμάτισαν τοὺς περισσότερους.

Ὅση γενναιότητα κι ἂν ἔδειξαν τὰ παλληκάρια τοῦ πληρώματος, δὲν μπόρεσαν ν' ἀντισταθοῦν στὴν βαρβαρότητα τῶν πειρατῶν. Κι ὁ ἴδιος ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου ἔπεσε στὸ τέλος αἰχμάλωτος στὰ χέρια τους. Οἱ πειραταὶ τὸν ἔδεσαν ἐπάνω στὴν πλώρη καὶ ἐτοιμάζονταν νὰ τὸν πετάξουν στὴ θάλασσα. Μὴ ἐλπίζοντας πιά βοήθεια ἀπὸ κανένα ὁ Κυβερνήτης γύρισε μ' ἀπελπισία τὰ μάτια του στὸν οὐρανὸ. Τοὺς ναῦτες τοὺς εἶχε χάσει. Τὴν περιουσίαν του τὴν εἶχαν ληστέψει. «Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου, φώναξε, δώστε μου τὴν δύναμι νὰ τιμωρήσω τοὺς ἐχθροὺς μου. Κάνετε με λιοντάρι νὰ ὀρμήσω ἐπάνω τους, νὰ τοὺς κατασπαράξω!» Δὲν πρόφτασε νὰ τελειώσῃ τὰ λόγια του κι ἀμέσως τὸ σῶμα του δίπλωσε στὰ δυό, τὸ δέμα του σκεπάστηκε ἀπὸ μαλλιαρὸ τρίχωμα καὶ μὴ χαίτη περήφανη φύτρωσε στὸ κεφάλι του, ποὺ πῆρε τὸ σχῆμα τοῦ λιονταριοῦ. Ἡ εὐχή του εἶχε εἰσακουσθῇ ἀπὸ τὸν θεὸ Διό-

νυσο. Μ' ἓνα τρομερὸ βρυχηθμὸ ὤρμησε τότε ἐπάνω στοὺς κατὰπληκτοὺς πειρατάς, ποὺ τραβήχτηκαν φοβισμένοι. Τώρα κινδύνευε ἡ δική τους ζωὴ. Πὼς μπορούσαν νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὸ φοβερὸ αὐτὸ θηρίο; Μὴ ξαίροντας τί νὰ κάνουν ἔπεσαν τρομαγμένοι στὴ θάλασσα ζητώντας βοήθεια: «Ἄχ! καὶ νὰ γινόμαστε ψάρια, παρακάλεσαν τότε, νὰ γλυτώναμε ἀπὸ τὴν ὀργὴ τοῦ λιονταριοῦ αὐτοῦ ποὺ θέλει νὰ μᾶς κατασπαράξῃ. Κι' ἀληθινὰ οἱ θεοὶ τοὺς λυπήθηκαν καὶ τὸ σῶμα τους πῆρε τὸ σχῆμα

Κάποιο δελφίνι ἔσωσε τὸ γυιὸ τοῦ Ὀδυσσεά τὸν Τηλέμαχο

μακρόστενου ψαριοῦ, τὸ δέμα τους ἐγέμισε ἀπὸ λέπια κι οἱ πειραταὶ ἔγιναν τὰ θαλασσινὰ ζῶα, ποὺ τὰ ἀνόμεσαν δελφίνια. Ἀπὸ τότε τὰ δελφίνια ἔγιναν οἱ καλὸτεροὶ φίλοι τῶν θαλασσινῶν, ἀκολουθοῦσαν συντροφιαστὰ τὰ πλοῖα καὶ ζητοῦσαν κάθε εὐκαιρία, γιὰ νὰ φανοῦν χρήσιμα στοὺς ἀνθρώπους. Πολλὲς φορὲς μάλιστα ἔσωζαν ἐκείνους, ποὺ κινδύνευαν στὴ θάλασσα ὕστερα ἀπὸ με-

γάλη τρικυμία. Ἐτσι στὰ πολὺ παλιὰ χρόνια ἓνα δελφίνι ἔσωσε τὸν ξακουσμένο μουσικὸ Ἀρίωνα, ποὺ τὸν εἶχαν ρίξει στὴ θάλασσα γιὰ νὰ πνιγῇ οἱ κακοὶ του σύντροφοι, ποὺ ζητοῦσαν νὰ ληστέψουν τὴν περιουσίαν του. Ἀλλὰ καὶ τὸν γυιὸ τοῦ Ὀδυσσεά, τὸν Τηλέμαχο, ὅταν ἀκόμα ἦταν παιδάκι κι ἔπεσε ἀπὸ ἀπροσεξία στὴ θάλασσα, κάποιον δελφίνι τὸν ἔσωσε ἀπὸ τὸν θάνατο, γι' αὐτὸ κι ὁ Ὀδυσσεύς, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη, εἶχε δελφίνι ὡς ἐμβλημα πάνω στὴν ἀσπίδα του.

Οἱ ναυαγοί, ποὺ ἤξαιραν πὼς τὰ δελφίνια δὲν μπορούσαν νὰ ζήσουν στὴ στεριά, μόλις πατοῦσαν στὸ χῶμα, τοὺς ἔδιναν μιὰ σπρωξιὰ καὶ τὰ βουτοῦσαν καὶ πάλι στὴ θάλασσα. Ἀλλὰ κάποτε, ποὺ κάποιο δελφίνι ἔφερε στὴ ράχι του ἓνα ναυαγὸ ὡς τὴ στεριά, ἐκεῖνος, ἐξηντλημένος ἀπὸ τὴν κούρασι καὶ τὴν

Τὸ Μέλι

Τὸ μέλι εἶναι ἡ ὑγιεινότερη γλυκαντικὴ οὐσία. Ἐνα κουτάλι σουπας μέλι ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν θρεπτικὴ ἀξία ἓνος αὐγοῦ. Ἐὰν προσθέσωμε μέλι εἰς τὸ γάλα, τοῦ ξαναδίδομε τὶς βιταμίνες, ποὺ ἔχασε μὲ τὸ βράσιμο. Τὸ μέλι εἶναι προτιμότερο νὰ τρώγεται εἰς τὴν

φυσικὴ του κατάστασι.

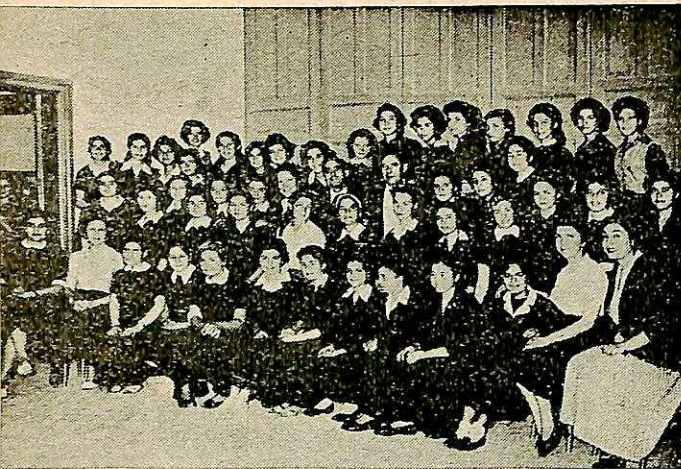
Τὸ βράδυ μὲ ὀλίγο ἀνόνηρο ἐξασφαλίζει ἡσυχὸ ὕπνο.

Τὸ ἀπόγευμα μὲ φρέσκο βούτυρο ὠφελεῖ ὅσους ὑποφέρουν ἀπὸ δυσκοιλιότητα.

Μὲ ὀλίγο χυμὸ λεμονιοῦ ἀνακατεμένο μὲ μῆλο τριμμένο εἰς τὸν τρίπτυ, ἐπάνω σὲ μιὰ φέτα ψωμί εἶναι μιὰ πολὺ εὐχάριστη τροφή γιὰ τὰ παιδιά.

Τὸ μέλι περιέχει 75 ο/ο σάκχαρο, βιταμίνες Α, Β, Γ, καὶ πολλὰ μεταλλικὰ ἄλατα.

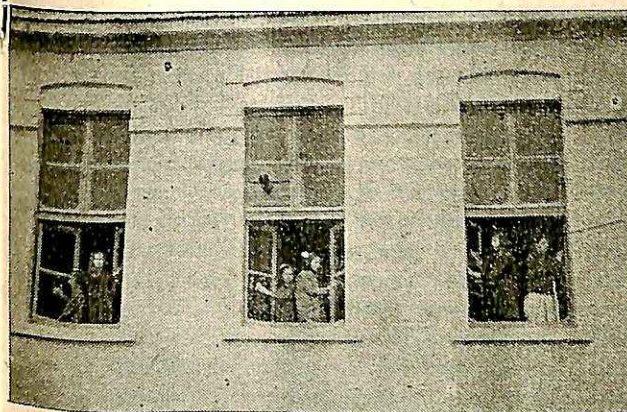
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΕΣΝ

Ἡ ὁμάς Α' Βοηθειῶν τοῦ Β' Γυμν. Θηλ. Θεσ/νίκης μετὰ τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Ε.Ε.Σ., ἣ ὁποία ἐδίδαξε τὰς Α' Βοηθείας.
Juniors of 2nd High School for girls Salonica who attended First Aid courses.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Κοιμήσεως καθαρίζουν τοὺς ὑαλοπίνακας τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elementary School Kimissis cleaning the window panes of their school

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πέρνης μοιράζουν δῶρα εἰς τὰ ἄρρωστα παιδιὰ τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Καβάλας.
Juniors of Elementary School Perna distributing gifts to the patients of the Municipal Hospital in Cavala

Ε.Ε.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Γρεβενῶν διανέμουν δῶρα εἰς τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς των.
Juniors of 1st Elementary School Grevena distributing gifts to their poor school-mates

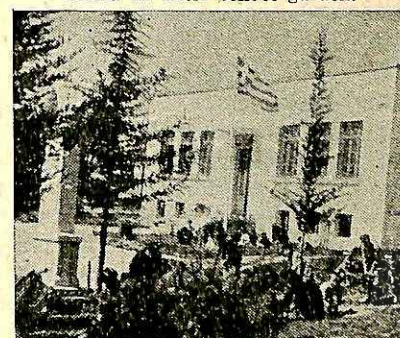
Ε.Ε.Ν. τοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου Θηλέων Ἀθηνῶν περιποιούνται τὰ δαυδρύλλια, τὰ ὁποία ἐφύτευσαν εἰς τὸν Ὑμηττόν.
Juniors of Reformatory school for girls Athens attending to trees they planted on Mt. Hymettus.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Βενέτου περιποιούνται τὰς κυψέλας.
Juniors of Elementary School Veneton looking after the bee-hives.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. Τραπεζούντος Πιερίας περιποιούνται τὸν σχολικόν των κήπον.
Juniors of Elementary School N. Trapezountos Pieria in their school garden.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πολυκάρπης Καστοριάς φυτεύουν δαυδρύλλια εἰς τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elementary School polycarpi Castoria planting trees in front of their school.

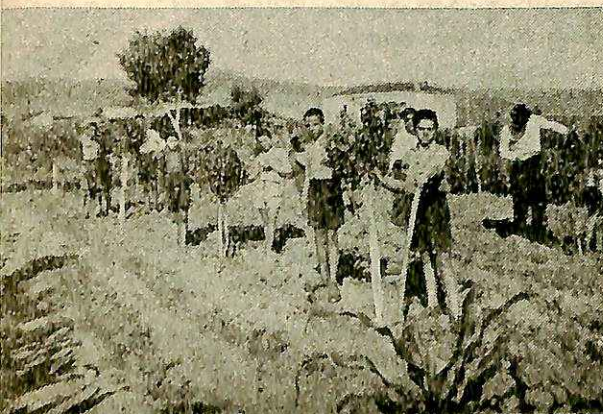
Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πωγωνιανῆς Ἑπείρου βοηθοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ Γυμναστηρίου τῆς Κοινότητος.
Juniors of Elementary School Pogoniani Epirus working for the reconstruction of their gymnasium.

Ε.Ε.Ν. Ἰδιωτικῆς Σχολῆς Μαιρῆς Γιουρμετάκη—Καραγιαννάκη Πειραιῶς μετὰ δῶρα διὰ τὸ Νοσοκομεῖον Βούλας.
Juniors of Private School M. Yiourmetaki Piraeus with gifts for the patients of the R.C. Hospital in Voula

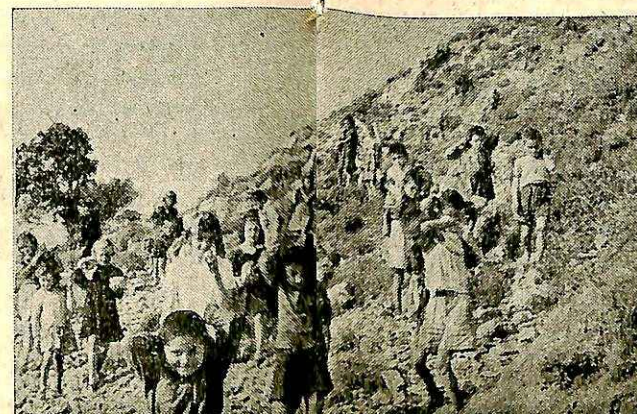
Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Κεφαλῆ Ἀποκορώνου Κρήτης εἰς τὸν σχολικόν των κήπον.
Juniors of Elementary School Kefala—Crete in their School garden.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Λιβαδοχωρίου Σερρῶν εἰς τὸν σχολικόν των κήπον.
Juniors of Elementary School Livadochorion Serres in their school garden

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Βουβᾶ Σφακίῳ Κρήτης μεταφέρουν πέτρες διὰ τὸν σχολικόν των κήπον.
Juniors of Elementary School Bouva—Crete transporting stones for the reconstruction of their school

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πέτα Ἄρτης ἀναδασώνουν τὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου.
Juniors of Elementary School Peta Artas planting trees.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πέντε Βρύσσεων—Λαγκαδῶ εἰς τὸν Σχολικόν των κήπον.
Juniors of Elementary School Pente Vrisses Langada in their school garden.

ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ ΜΕ ΚΩΝΟΦΟΡΑ

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

Τρεις νέοι φοιτηταί, που είχαν συναντηθή σε κάποιο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο, όπου έσπουδαζαν, συζητούσαν για τη χώρα των. Ο ένας ήταν Γερμανός. Ο δεύτερος Γάλλος και ο τρίτος Έλληνα.

Ο Γερμανός έλεγε εις τὸν Έλληνα.

—Σεις έχετε εις τη χώρα σας πολλές κατσίκες. Γι' αυτό έχετε όλίγα δάση και πολλούς χειμάρρους, οι όποιοι προσενοῦν κάθε χρόνο καταστροφές εις τη γεωργία, την κτηνοτροφία και τὰς πόλεις η̄ τὰ χωριά, ανάμεσα από τὰ όποια περνοῦν.

Και γυρίζοντας πρὸς τὸν Γάλλο προσέθεσε.

—Αλλά και σεις εις τη Γαλλία έχετε πολλές κατσίκες.

—Ναί, ἀπήντησε ὁ Γάλλος. Ἡ ἀλήθεια είναι ὅτι έχομε πολλές κατσίκες, αλλά αναδασώνωμε πολύ.

Εις τὴν Ἑλλάδα ἡ αἰγοτροφία ὑπάρχει μόνον εις τὰ ὄρεινά μέρη, όπου ἡ κατσικά ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέρα πηγή διατροφῆς τῶν κατοίκων. Γιὰ νὰ ἐξουδετερώσωμε τὴ ζημία, που προσενοῦν, πρέπει και ἡμεῖς νὰ αναδασώνωμε πολύ. Γι' αὐτὸ τὸ Κράτος κάθε χρόνο κάνει μεγάλες αναδασώσεις. Παράγει ἑκατομμύρια δενδρυλλίων σὲ Κρατικά Φυτώρια, τὰ όποια μοιράζει δωρεὰν και καλεῖ ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων, τοὺς ἀγρότας, τοὺς φίλους τοῦ πρασίνου, τοὺς μαθητὰς, τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας νὰ βοηθήσουν εις τὸ ἔργον τῆς αναδασώσεως.

Γιὰ νὰ ἐπιτύχη ὁμως μία ἀναδάσωσης χρειάζεται νὰ προσέξωμε τρία κυρίως πράγματα :

1) Νὰ διαλέξωμε τὸν κατάλληλο τόπο πρὸς ἀναδάσωσιν.

2) Νὰ χρησιμοποιήσωμε τὰ κατάλληλα φυτὰ και

3) Νὰ γίνῃ ἡ φύτευσις μετὸν καλλίτερο τεχνικὸν τρόπον.

1) Κατάλληλος τόπος. Ὁ χώρος όπου θὰ γίνῃ ἡ ἀναδάσωσις πρέπει νὰ μὴν εἶναι πέρασμα σὲ ζῶα, νὰ μὴν ἐμποδίζῃ τὴ βοσκή, νὰ εἶναι δυνατόν νὰ προστατευθῇ εὐκόλως —χωρὶς νὰ παραστή ἀνάγκη γιὰ συρματοπερίφραξι, ἡ όποια στοιχίζει πολλά—ώστε τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀναδασώσεως τὰ φυτὰ νὰ μείνουν τελείως ἡσυχα. Ἐξ ἄλλου τὸ ἔδαφος, που θὰ ἀναδασώσωμε, πρέπει νὰ μὴν

εἶναι ἀγονο, δηλ. ξηρὸ και πετρώδες.

Εἰς τὶς βορεινὲς πλαγιές, οἱ όποιες εἶναι περισσότερο δροσερές τὸ καλοκαίρι, ἡ ἀναδάσωσις ἔχει μεγαλύτερες ἐλπίδες ἐπιτυχίας, παρὰ εἰς τὰ νότια μέρη δηλ. εἰς τὰ λεγόμενα προσήλια.

2) Καταλληλότερα φυτὰ. Τὸ εἶδος των ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ ἔδαφους και ἀπὸ τὸ ὑψόμετρόν του. Εἰς τὰ χαμηλὰ ὑψόμετρα (κάτω τῶν 800 μ. ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης), ἐὰν μὲν τὸ ἔδαφος εἶναι ἀσβεστολιθικὸ δηλ. φτωχὸ και ξηρὸ, τὸ καταλληλότερο εἶδος εἶναι τὸ πεῦκο.

Ἐὰν τὸ ἔδαφος εἶναι ἀργιλοαμμώδες, δηλ. βαθὺ και δροσερὸ ἡ ὑγρὸ μπορούμε νὰ χρησιμοποιήσωμε και ἄλλα εἶδη λ.χ. Κυπαρίσσι, Εὐκάλυπτο, Λεύκη, Σφένδαμνο, Πτελέα κλπ.

Ἐὰν εἶναι σχιστολιθικόν, μπορούμε νὰ χρησιμοποιήσωμε καστανία.

Εἰς ὑψόμετρα ἀνω τῶν 800 μ. (ἐπάνω εἰς τὰ βουνά) μπορούμε νὰ χρησιμοποιήσωμε τὸ Ἐλατο και τὸ ὄρεινὸ Πεύκο, ἰδίως τὸ τελευταῖο. Τὸ Ἐλατο εὐδοκίμει περισσότερο σὲ ἀσβεστολιθικά ἔδαφη, ἐνῶ τὸ ὄρεινὸ πεῦκο σὲ ἀργιλλώδη (κοκκινίς).

3) Πῶς θὰ γίνῃ ἡ φύτευσις. Ἀντιθέτως μετ' ὅ,τι συμβαίνει μετὰ δενδροκομικά, τὰ φυτὰ τῶν ἀναδασώσεων, και μάλιστα τὰ κωνοφόρα, πρέπει νὰ εἶναι μικρὰ ἐνὸς ἔτους ἡ δύο τὸ πολύ. Μεγαλύτερα φυτὰ δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ εὐδοκιμήσουν.

Καὶ τοῦτο διότι τὰ πολὺ μικρὰ φυτὰ μπορούμε νὰ τὰ βγάλωμε ἀπὸ τὸ φυτώριο και νὰ τὰ μεταφυτεύσωμε εἰς τὸν τόπο τῆς ἀναδασώσεως μετ' ὅλον τους τὸ ριζικὸ σύστημα ἀνέπαφο. Ἐνῶ τὰ μεγαλύτερα ἔχουν ἀναπτύξει πλούσιο ριζικὸν σύστημα και δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ μεταφύτευσις χωρὶς νὰ καταστρέψωμε τὰ ριζίδια και τὰ τριχίδια τῶν ριζῶν, τὰ όποια εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ νὰ πιάσῃ τὸ μεταφυτευόμενον δενδρύλλιο. Τὰ φυτὰ τῶν ἀναδασώσεων ἀναπτύσσονται σὲ δασικά φυτώρια και ἀπὸ ἐκεῖ μεταφέρονται εἰς τοὺς τόπους τῶν ἀναδασώσεων. Πρέπει νὰ φυτεύονται ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον και νὰ διατηροῦν ὅπως εἴπαμε ὅλα τους τὰ ριζικά τριχίδια ἀνέπαφα. Γιὰ τοῦτο ἀποστέλλονται ἀπὸ τὰ φυτώρια, καταλλήλως συσκευασμένα μέσα σὲ

κιβώτια ἢ σὲ λινάτσες μαζί με ὀλίγον χώμα, τὸ όποῖον καταβρέχεται γιὰ νὰ διατηροῦνται τὰ φυτάρια ζωηρά. Ἐκεῖνο, λοιπόν, που πρέπει νὰ προσέξωμε, ὅταν βγάλωμε τὰ νεαρὰ φυτὰ ἀπὸ τὰ κιβώτια ἢ ἀπὸ τὶς λινάτσες, εἶναι νὰ μὴ ξεχωρίζονται τὰ ριζικά τριχίδια, νὰ μὴ τραυματίζονται οἱ ρίζες και νὰ μὴ τινάζεται τὸ ριζόχωμα. Ἀφοῦ λοιπόν τὰ βγάλωμε ἀπὸ τὰ κιβώτια μετ' προσοχή, τὰ φυτεύωμε ἀμέσως εἰς τοὺς ἐτοιμοὺς ἀπὸ πρὶν λάκκους ὡς ἐξῆς : Κρατοῦμε τὸ φυτὸ ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὀρθιο (κατακόρυφα) ἐπάνω ἀπὸ τὸ λάκκο και κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε ὁλόκληρη ἡ ρίζα νὰ εὐρίσκεται μέσα εἰς τὸ λάκκο, ἔως ἐκεῖ που ἀρχίζουν τὰ φύλλα. Παραχώνωμε ἀμέσως τὴ ρίζα μετὰ τὸ χώμα, που ἔχομε βγάλει ἀπὸ τὴν ἑκσκαφή, και τὸ πιέζωμε γερὰ μετὰ χέρια μας γιὰ νὰ χωρέσῃ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο χώμα ἀπ' αὐτὸ, που ἐβγάλαμε. Εἰς τὸ τέλος τὸ πατοῦμε πολλές φορές μετὰ πόδια και τὸ ποτίζωμε ρίχνοντας 1-2 ὀκάδες νερὸ σὲ κάθε λάκκο ἀναλόγως μετὰ τὸ μέγεθος τοῦ φυτοῦ.

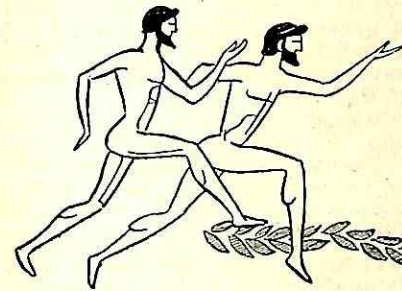
Ἐὰν τὸ φυτὸ ἔχει ἀναπτύξει ρίζα πασσαλώδη, τὴν κόβομε εἰς τὸ ἡμισυ ἢ τὸ τρίτον μετὰ ἓνα κοφτερὸ ψαλίδι.

Οἱ λάκκοι ἀνοίγονται λίγες ἡμέρες ἐνωρίτερα 4 ἢ 5 ἡ και περισσότερες και ἀφίνεται τὸ ἔσωτερικόν των νὰ ἀεριστῇ και ἡλιαστῇ. Ἐὰν τυχὸν βρέξῃ ἐν τῷ μεταξύ ἀφαιρεῖται τὸ νερὸ ἀπὸ μέσα, ὥστε κατὰ τὴ φύτευσι νὰ εἶναι στεγνοὶ οἱ λάκκοι. Οἱ λάκκοι ἀνοίγονται εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς μέτρου περίπου ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Εἰς τὸ βουνὸ ὁμως δὲν τηρεῖται καμμιὰ ἀναλογία. Ὅπου βροῦμε χωματῶδες ἔδαφος, ἀνοίγωμε τοὺς λάκκους κατὰ προτίμησιν.

Τὸ μέγεθος τῶν λάκκων ἐξαρτᾶται βεβαίως ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν φυτῶν. Πάντως οἱ διαστάσεις κυμαίνονται γύρω εἰς τοὺς 40 πόντους βάθος μετὰ 30 πόντους διάμετρο εἰς τὰ χεῖλη τοῦ λάκκου.

Ὅσα εἴπαμε ἐδῶ ἰσχύουν προκειμένου κυρίως γιὰ φυτὰ κωνοφόρων και μάλιστα Πεύκης και Κυπαρίσσου, που προέρχονται ἀπὸ φυτώρια και τὰ όποια ἔχουν ὅλο τὸ ριζικὸν τους σύστημα.

Πάντοτε τὸ Ὀλυμπιακὸν ἔτος, δηλαδή ὁ χρόνος κατὰ τὸν όποιον γίνονται οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, εἶναι μιὰ εὐκαιρία γιὰ ν' ἀναπτυχθῇ μεγαλύτερος συναγωνισμὸς μεταξύ τῶν πρωταθλητῶν. Κι αὐτὸ, φυσικά, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατάρριψιν πολλῶν ρεκόρ. Ἡ βελτίωσις ὁμως παγκοσμίων ἐπιδόσεων κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἀθλητικὴν περίοδον ὑπερέβη κάθε προηγούμενον. Εἶναι ἀτελείωτες οἱ καταρρίψεις διεθνῶν ρεκόρ ἐφέτος και δὲν θὰ ἐπαρκοῦσε ὁ χώρος γιὰ νὰ τὶς ἀναφέρωμε ὅλες. Μποροῦμε ὁμως νὰ ἀναφέρωμε χαρακτηριστικὰ ὅτι γιὰ πρώτη φορά, ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια, κατερρίφθη τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τῆς ταχύτητος, που τὸ κατεῖχε ὁ περίφημος τρισολυμπιονίκης τοῦ Βερολίνου Ὁουενς μετὰ 10"2/10. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, δύο Ἀμερικανοὶ σπρίντερς, νέγροι κι αὐτοὶ ὅπως ὁ Ὁουενς, κατέρριψαν τὴν ἀσάλευτη αὐτὴν ἐπίδοσι, ἔστω και κατὰ ἓνα δέκατο τοῦ δευτερολέπτου μόνον. Ἐνδιαφέρον εἶναι ν' ἀναφερθῇ ὅτι, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ὅτι νέγροι εἶναι και οἱ σημερινοὶ και ὁ πρῶν κάτοχος τοῦ ρεκόρ τῆς ἀνθρωπίνης ταχύτητος, και οἱ τρεῖς ἐπέτυχαν τὶς καταπληκτικὲς ἐπιδόσεις τους στὸν ἴδιον Ὀλυμπιακὸν στίβο τοῦ Βερολίνου. Περίεργη ὁμως ἦταν ἡ σύμπτωση ὅτι, ἐνῶ ἐπὶ εἴκοσι χρόνια τὸ ρεκόρ αὐτὸ ἔμενε ἀκατάρριπτο, ὁ Οὐίλλιαμς και ὁ Μάρτισον κατάφεραν νὰ τὸ καταρρίψουν τρεῖς φορές ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας και μάλιστα τὴν τελευταία φορά σὲ ἀκατάληπτες καιρικὲς συνθήκες και βρεγμένο στίβο. Θὰ μπορούσε ἀκόμα ν' ἀναφέρῃ κανεῖς, σὰν παράδειγμα τῆς καταρρίψεως σημαντικῶν ἐπιδόσεων, τὶς ἀλληπάλληλες καταπληκτικὲς βολές τοῦ Ἀμερικανοῦ Ὁ Μπράϊαν στὴ σφαιροβολία, που ἐφθασε νὰ ξεπεράσῃ τὰ 19 μέτρα, ἢ τοῦ Ἀμερικανοῦ Ντέβις στὰ 400 ἐμπόδια μετὰ 49"5!

Ἀλλὰ μήπως δὲν θὰ ἦταν ἀπίστευτοι κατὰ τὴν προηγούμενη Ὀ-

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΑ ΝΕΑ ΡΕΚΟΡ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

λυμπιάδα οἱ χρόνοι, που ἐπέτυχαν φέτος ἀπ' τὰ 1500 ὡς τὰ 10.000 μέτρα οἱ Οὐγγροὶ Ἰχαρος και Τοζαβόλγκι, ὁ Ρῶσος Κούτς, ὁ Ἀγγλος Πάϊρν και ἄλλοι ἐξαιρετοὶ δρομεῖς ἡμιαντοχῆς και ἀντοχῆς;

Θὰ θέλαμε ὁμως σήμερα νὰ ποῦμε δύο λόγια γιὰ μιὰ ἄλλη νέα φυσιολογία τοῦ παγκοσμίου ἀθλητισμοῦ, που ξεπετάχτηκε τὸν τελευταῖο καιρὸ και κατέκτησε τὸ διεθνὲς ἀθλητικὸν στερέωμα. Πρόκειται γιὰ τὸν θαυμασιὸν νεγροαμερικανὸν ἐφηβο Τσάρλς Ντούμας, που κατέρριψε τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τοῦ ἄλματος εἰς ὕψος 2 μέτρα και 15 ἐκατοστά. Ὁ μιγάς αὐτὸς ἀπὸ τὴν Λουϊζιάνα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δὲν εἶναι ἀκόμα 19 ἔτων και οἱ εἰδικοί προβλέπουν γι' αὐτὸν λαμπρὴν σταδιοδρομία, ἀφοῦ τόσο νέος ἐπέτυχε τέτοιο κατόρθωμα. Τὸ προηγούμενο παγκόσμιο ρεκόρ τοῦ ἄλματος εἰς ὕψος ἀνῆκε ἀπὸ τὸ 1953 στὸν Ἀμερικανὸ Ντέβις μετὰ 2μ.12. Πέρυσι ἓνας ἄλλος Ἀμερικανὸς ὁ Σέλτον, και ἓνας Εὐρωπαῖος, ὁ Σουηδὸς Νίλσον, προσπάθησαν πολλές φορές νὰ τὸ καταρρίψουν χωρὶς ὁμως νὰ τὸ ἐπιτύχουν. Τὸ μοναδικὸ ὄφελος αὐτῶν τῶν προσπαθειῶν ἦταν νὰ βελτιωθῇ ἀπὸ τὸν Νίλσον τὸ Εὐρωπαϊκὸ ρεκόρ τοῦ ἀγωνίσματος μετὰ 2μ.10.

Ἀξίζει ἐδῶ ν' ἀναφερθῇ ἡ ἐξέλιξις τοῦ παγκοσμίου ρεκόρ τοῦ ἄλματος εἰς ὕψος ἀπὸ τοῦ 1912 :

1912	Χορίν	2μ.01
1914	Μπήζον	2μ.02
1924	Ὁσμπορν	2μ.03
1933	Μάρτυ	2μ.04
1934	Μάρτυ	2μ.06

1936	Τζόνσον	2μ.07
1936	*Ἀλμπρίττον	2μ.07
1937	Γουῶλκερ	2μ.09
1940	Στήρς	2μ.11
1953	Ντέβις	2μ.12
1956	Ντούμας	2μ.14

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι οἱ ἑνδεκα ρεκόρντμαν ἀπ' τὸν παραπάνω πίνακα εἶναι Ἀμερικανοί...

Ἄν και πολλοὶ νομίζουν ὅτι τὸ ρεκόρ τοῦ ὕψους ἔχει φθάσει τὰ ὅρια τῶν φυσιολογικῶν ἱκανοτήτων τοῦ ἀνθρώπου, μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ σχεδὸν βέβαιο ὅτι ὁ ἀνθρώπος θὰ κατορθώσῃ—και σύντομα μάλιστα—νὰ φθάσῃ ψηλότερα χωρὶς τὴν βοήθεια ἄλλου μέσου. Ἀλλωστε εἶναι γνωστὸ ὅτι πολλοὶ ἄνδρες μιᾶς ἀφρικανικῆς φυλῆς, χωρὶς καμμιὰ εἰδικὴ ἀθλητικὴ κατάρτισι, πηδοῦν μετὰ εὐχέρεια πάνω ἀπὸ 2μ.20. Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ τῆς φυλῆς τῶν Βατοῦσι εἶναι πανύψηλοι—πάνω ἀπὸ 2 μέτρα—κι ἔχουν θαυμασιὰ κορμίστα—και μιὰ σβελλάδα καταπληκτικὴ. Ὅπως ὁμως εἶναι φυσικὸ, οἱ περίφημοι αὐτοὶ ὄλται δὲν μετέχουν ἀκόμα σὲ ἀγῶνες, γιατί εἶναι ἀπολίτιστοι, ζοῦν σχεδὸν γυμνοὶ και ἡ φυλὴ τους δὲν εἶναι συγκροτημένη σὲ κράτος.

Πρὶν τελειώσωμε, πρέπει νὰ σημειώσωμε ὅτι μετὰ τὸ νὰ μὴ ἀναγνωρίζωνται ἀκόμη τὰ χιλιοστά τοῦ μέτρου στὶς ἐπιδόσεις, ἀδικεῖται ὁ Ντούμας, που πήδησε 2μ.14 ἐκατοστά και 9 χιλιοστά, δηλαδή, παρὰ ἓνα χιλιοστὸ 2μ. και 15 καὶ ἀναγνωρίζεται ὡς ρεκόρ του 2μ.14... Τὸ σῶμα τοῦ Ντούμας ἔχει πολλές ἀναλογίαις διαστάσεων μετὰ τὸν Ὁουενς. Ἐχει δηλ. ὕψος 1.86 και ζυγίζει 81 κιλά. Ποιὸς ξέρει τί μᾶς ἐτοιμάζει ἀκόμα.

Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΗ

ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ

Χαῖρε, που ἀπλώνεις πατρικὴν ἀγκάλη, γιὰ ν' ἀδελφῶνῃς κάθε γῆς λαό!
Χαῖρε, που ὁ κόσμος σὲ δοξάζει πάλι ὡσὰν ἀνδρείας κι ὁμορφιάς ναό!

Χαῖρε, που ἀπλώνεις πατρικὴν ἀγκάλη, και μετὰ παλμούς σὰ νὰ μοῦ λές κρυφούς: μιὰ μέρα θὰ σφίξης ὅλους πάλι ἐλεύθερους τοὺς σκλάβους ἀδελφούς.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΕΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ (Συνέχεια από σελ. 5)

Ο θρίαμβος έκλεισε κατά την επομένη ημέραν, οτε παρετέθη υπό του αυτοκράτορος επίσημον γεύμα εις τὰ ανάκτορα και εις τὰ ὅποια παρεκάθησαν, ἑκτὸς τῶν οικείων τοῦ βασιλέως, τιτλοῦχοι καὶ ἀξιωματοῦχοι τοῦ κράτους. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ γεύματος ἔλαβε χώραν ἀπονομή «βεστιομυλιαρισίων» δηλ. φορεμάτων καὶ χρημάτων εις τοὺς εὐγενεῖς καὶ ἀξιωματοῦχους συνδαιτυμόνας.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔκλεισεν ὁ θρίαμβος ἐκείνος τοῦ Τιμισκῆ, ὁ ὁποῖος ἦτο συγχρόνως καὶ ἡ κατακλείς ἐνὸς νικηφόρου ἀγώνος, τοῦ ἀγώνος ὁ ὁποῖος τὴν μὲν ρωσικὴν αὐθάδειαν καὶ ἑπαρσιν συνέτριψε, τὴν δὲ Βουλγαρίαν κατέστησεν ἐπαρχίαν τῆς αὐτοκρατορίας.

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 4)

Ἐκεῖνο ὅμως, ποὺ ἔδωσε τὴν ἰσχυρότερη ἐμπνευσι καὶ τὴν δημιουργικώτερη πνοή στὸν Ἰωάννη Καρασούτσα, εἶναι ἡ βαθειὰ θρησκευτικὴ διάθεσίς του, τὸ γνήσιο Χριστιανικὸ πνεῦμα, ποὺ διαπνέει πολλὰ ποιήματά του καὶ τοὺς δίδει ψυχικὴ καὶ πνευματικὴν ἀνάτασι. Σὲ μερικὰ μάλιστα ἀπὸ τὰ ποιήματα αὐτά, ὅπως τὸ «Εἰς ἓν ἄστρον» καὶ προπάντων τὸ «Στερέωμα», ἡ ἔξαρσις αὐτῆς φθάνει σὲ ἐξαιρετικὰ λυρικά ὕψη καὶ πραγματοποιεῖ ἄρτια ποιητικὰ ἐπιτεύγματα. Ἰδοὺ μερικοὶ στίχοι ἀπὸ τὸ «Στερέωμα».

Γλαυκόν, γλυκὺ, γελόεν
τοῦ οὐρανοῦ τὸ χεῖμα.
Νέφος οὐδὲν σκιάζει
τὸ καθαρὸν τοῦ δῶμα.

Καὶ διὰ τῆς μεγάλης
ἐνάστρου οὐρόφης του
ἡ δόξα διαλάμπει
καὶ ἡ χάρις τοῦ Ὑψίστου.

Ὡ οὐρανέ, ὦ κάλλος
αἰώνιον, ἀρχαῖον,
ἀείποτε νεάζον,
ἀείποτε ἀκμαῖον,
ὁ τύπος τῶν δακτύλων
τοῦ Πλάστου εἰς σὲ μόνον
ἀνέπαφος τηρεῖται
δὲ ὄλων τῶν αἰώνων.

Τὸ ἴδιο σεμνός, ἀπλὸς καὶ συγκρατη-
τημένος, ὅπως ἡ ποίησίς του, ἦταν
ὁ Ἰωάννης Καρασούτσας καὶ ὡς
ἄνθρωπος. Γι' αὐτὸ καὶ ἔμεινε τὸ ἴδιο
σχεδὸν ἄγνωστος ὡς ἄνθρωπος, ὅπως
ἔμεινε ὡς ποιητής. Μ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ τελευταίως ἐσημειώθη μεγάλη αὐξήσις εἰς δηλητηριάσεις μικρῶν παιδιῶν, ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν δίδει τὰς ἀκολουθοῦσας οδηγίας διὰ τοὺς γονεῖς:

α) Μὴ ἀφίνετε κανένα φάρμακο ἐκτεθειμένο, οὔτε κουφέτα κινίνης ἢ ἀσπιρίνης κ.λ.π., διότι τὰ χρωματιστά κουτιά καὶ τὰ μπουκάλια κινοῦν τὴν περιέργειαν τῶν μικρῶν παιδιῶν νὰ δοκιμάσουν τὸ περιεχόμενόν τους.
β) Τὸ φλὺτ, τὸ Δ. Δ.Τ., τὸ τρινάλ καὶ οἱ διαφορὲς σκόνες καθαρισμοῦ, ποὺ ὁμοιάζουν τόσο πολλὰ μετὰ τὴ ζάχαρι, ἀκόμη καὶ τὸ πετρέλαιο πρέπει νὰ φυλάσσωνται εἰς θέσεις ὥστε νὰ μὴ τὰ φθάνουν τὰ παιδιά.

γ) Προσοχὴ ἐπίσης εἰς τὸ φωταέριο. Τὰ χρυσὰ κουμπία τοῦ προσελκύουν τὰ παιδιά χωρὶς νὰ ξέρουν ὅτι ἀνοίγοντάς τα ἀνοίγουν καὶ τὴν πόρτα τοῦ θανάτου.

Εἰς περιπτώσιν ἀτυχήματος φέρετε ἀμέσως τὸ παιδί σας εἰς τὸν Σταθμὸν Α' Βοηθειῶν μαζί μετὰ τὸ μπουκάλι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔπινε τὸ παιδί γιὰ νὰ δῇ ὁ γιατρός, τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα, τὴν ὁποῖαν ἔπινε.

Γιὰ δσοὺς κατοικοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπενηθυμίζομεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τηλεφώνου τοῦ Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν εἶναι 55.555. Σ.Α.Β.

Ξερὸ ψωμί δταν τρώγεται
στὸν καθαρὸ ἀέρα, ὠφελεῖ
καλύτερα ἀπὸ ἓνα μπιφτέκι,
ποὺ τρώγεται σὲ κλειστὸ,
ἀνῆλιο δωμάτιο.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Μέσα στὸ σπίτι, τὰπαμε, πὼς πρέπει νὰ μὴν τρέχετε καὶ πόσο πρέπει πάντοτε, παιδιά μου, νὰ προσέχετε.

Ἀλλὰ στὸ δρόμο προσοχὴ χρειάζεται πιὸ μεγάλη, γιὰτὶ κινδύνους πιὸ πολλοὺς ὁ δρόμος ἔχει ἀπάλι, καὶ μάλιστα, ἂν βρισκόσαστε σὲ μιὰ μεγάλη πόλι, ποὺ εἶν' ἡ κίνησις πολλή, ὅπως τὸ ξέρετε ὅλοι.

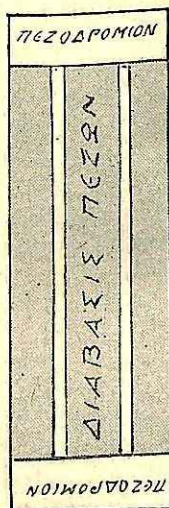
Γι' αὐτὸ στὸ πεζοδρόμιο πάντα νὰ περπατᾶτε. Κι ἂν στ' ἄλλο πεζοδρόμιο θελήσετε νὰ πᾶτε, πρῶτα δεξιὰ κι' ἀριστερά καλὰ-καλὰ κοιτᾶτε. Κι ἂν εἶν' ὁ δρόμος ἀδειανός, ἀμέσως κατεβαίνετε κ' εὐθὺς περνᾶτε ἀπέναντι χωρὶς καιρὸ νὰ χάσετε. Μ' ἂν αὐτοκίνητα περνοῦν, πρέπει νὰ περιμένετε ὥσπου νὰ περάσουν, κ' ὕστερα νὰ περάσετε.

Κι ἀκόμα κάτι, ποὺ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶτε, ἀπὸ ἓνα δρόμο κεντρικὸ, παιδιά μου, σὰν περνᾶτε: Στὶς κεντρικώτερες ὁδοὺς τὶς ἀσφαλτοστρωμένες, ἐκεῖ πάνω στὴν ἀσφαλτο εἶναι σημειωμένες κατὰ διπλῆς λευκῆς γραμμῆς, ποὺ σὰν ταινίες μοιάζουν. Οἱ διαβάσεις τῶν πεζῶν, καθὼς τὶς ὀνομάζουν.

Ἐκεῖ προσέχουν οἱ σωφῆρ, κι ὅταν πεζοὶ περνᾶνε, γιὰ λίγο σταματᾶνε. Γι' αὐτὸ σὰν θεὸς ἀπέναντι, παιδί μου, νὰ περάσης, πρόσχε πάντα νὰ περνᾷς ἀπὸ τὶς διαβάσεις.

Αὐτὰ λοιπόν, παιδάκια μου—τὸ λέω γιὰ καλὸ σας—ἀνάγκη νὰ τὰ βάλετε βαθιὰ μέσ' στὸ μυαλό σας.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΤΡΑΥΜΑΤΑ ΜΕ ΣΟΒΑΡΑ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ

—Ἐάν δὲν ὑπάρχη ξένο σῶμα εἰς τὸ τραῦμα (π.χ. γυαλί) πιέσατε τὸ τραῦμα μετὰ τὸ δάκτυλό σας μετὰ ἓνα καθαρὸ ἐπίδεσμο. Μπορεῖτε ἐπίσης, ἂν ἔχετε ἀποστειρωμένη γάζα, νὰ σπρώξετε αὐτὴν μετὰ προσοχὴ μέσα εἰς τὸ τραῦμα ἢ διπλώστε πολλὰς φορὲς ἓνα καθαρὸ ὕφασμα καὶ δέσατε τὸ τραῦμα γερά, ἀλλὰ ὄχι σφιχτά.

—Ἐάν ἡ θέσις τοῦ τραύματος δὲν ἐπιτρέπει νὰ πιέσετε ἢ νὰ βάλετε ἀπ' εὐθείας γάζα, πιέσατε εἰς τὰ σημεία πίεσεως (βλέπε εἰκόνας 1, 2, 3) γιὰ νὰ σταματήσῃ ἡ αἱμορραγία.

Ὅταν ἡ αἱμορραγία εἶναι εἰς τὸ κεφάλι, πιέζομε εἰς τοὺς κροτάφους ἢ πίσω ἀπὸ τὸ αὐτί ἢ εἰς τὴν κάτω σιαγόνα, ὅπως δείχνουν οἱ κοκκίδες, ἀναλόγως τῆς αἱμορραγίας (εἰκ. 1).

Ὅταν ἡ αἱμορραγία εἶναι εἰς τὸ χέρι, πιέζομε

εἰς τὸ μέσα μέρος τοῦ βραχίονος μεταξὺ μασχάλης καὶ ἀγκῶνος (εἰκ. 2).

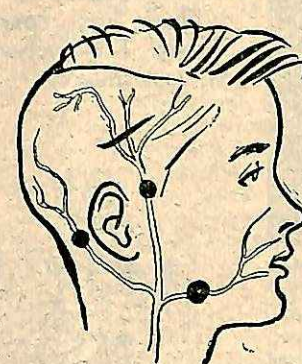
Ὅταν ἡ αἱμορραγία εἶναι εἰς τὸ πόδι, πιέζομε εἰς τὸν μηρὸν (εἰκ. 3).

—Μὴ μετακινήτε τὸν ἐπίδεσμο, ἔάν δὲν σταματήσῃ ἡ αἱμορραγία.

—Ἐάν τὸ αἷμα κοκκινήσῃ τὸν ἐπίδεσμο, προσθέσατε καὶ ἄλλον.

—Ἀφήνετε ἤσυχον τὸν τραυματίαν, μὴ τὸν μετακινήτε ἀπρόσεκτα καὶ μὴ τοῦ ὀμιλήτε, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀνάγκη.

— Καλέσατε τὸν ἱατρὸν. Ἐάν ἀργῇ νὰ ἔλθῃ,

Εἰκ. 1

Εἰκ. 2

Εἰκ. 3

δώσατε εἰς τὸν τραυματίαν νὰ πιῇ νερό, κατὰ προτίμησιν χλιαρό, ἑκτὸς ἂν εἶναι ἀναίσθητος ἢ ἔχῃ τραῦμα εἰς τὸ στομάχι.

Ἀπὸ τὴν διανομὴν κατιῶν σχολ. δώρων, δωρεὰ Ἀμερικανικοῦ Ε.Ε.Ν., εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολ. Ροδιάς Αἰγιαλείας.
Distribution of school gift boxes, donation of the American Juniors, to the pupils of Elementary School Rodia-Egion.

Ἀπὸ τὴν διανομὴν σοκολατῶν, δωρεὰ Καναδικοῦ Ε.Ε.Ν., εἰς τὰ παιδιά τοῦ Ἀσκληπείου Ε.Ε.Σ. Βούλας.
Distribution of chocolates, donation of the Canadian Juniors to the children of G.R.C. Asklepieion in Voula Athens.

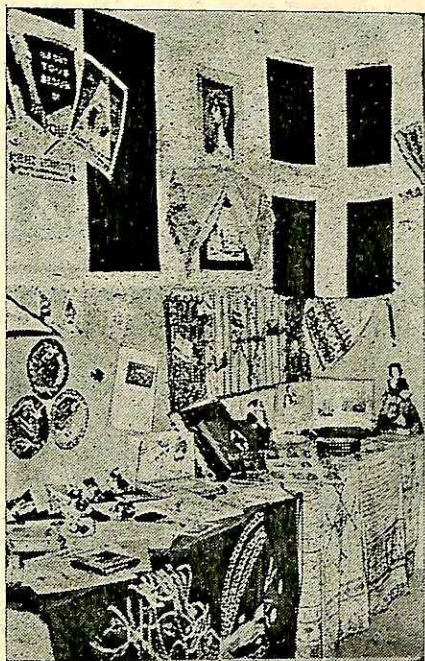

Ἀπὸ τὴν διανομὴν κατιῶν σχολ. δώρων Ἀμερικανικοῦ Ε.Ε.Ν. εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ 2ου Δημ. Σχολ. Αἰγίου.
Distribution of school gift boxes, donation of the American Juniors to the pupils of 2nd Elementary School Egion.

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ

Δίνοντας λίγο αἷμα δὲν κινδυνεύομε, δὲν πονοῦμε. Μετὰ τὴν εὐγενῆ αὐτὴν πράξι ἀλληλεγγύης σώζομε τὴ ζωὴ ἐνὸς συνανθρώπου μας.

Ὑπηρεσία Αἱμοδοσίας Ε.Ε.Σ.

Ἡ Ἑλληνική γωνιά εἰς τὴν ἐκθεσιν, ἣ ὅποια ἔγινε κατὰ τὸ διεθνὲς Συνέδριον τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν, τὸ ὁργανωθὲν τὸ παρελθὸν θέρος ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., εἰς τὸ ὁποῖον συμμετείχε καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος. The Greek corner at the exhibition organized during the International Study Center of the Italian Junior Red Cross in Rome last Summer to which also the Greek Junior Red Cross participated been kindly invited by the Italian J.R.C.

Τ Α Δ Α Σ Η

Δάση, πού ὑψώνετε πρὸς τὰ οὐράνια κορμιά θεώρατα, κλώνους, λουλούδια, Πεύκα κ' ἐλάτια, ὄξυές πλατάνια, ζῆτε στοὺς θρύλους μας καὶ στὰ τραγούδια.

Πλούτη σκορπίζετε, χαρές, υγεία καὶ τ' ἀσημόβροχα τροφή στὴ φύση. τὰ κελαδημάτα γιὰ συναυλία, δροσοξεκούρασμα στὴν κρύα βρύση.

Δὲ θὰ σωριάζετε πιά π'τὸ πελέκι, δὲ θὰ πληγώνετε σὲ κάθε στράτα μόνος σας κίνδυνος τ' ἀστροπελέκι, φίλος, προστάτης σας, πάντα, τὰ νεῖατα.

Ντυμένοι πράσινα οἱ ὁμορφοὶ τόποι στέλνουν μηνύματα μέσ' στὴν καρδιά μας. Πίνδος καὶ Ρούμελη, Μωρητῆς, Ροδόπη μᾶς περιμένουν. Πάμε, παιδιά μας.

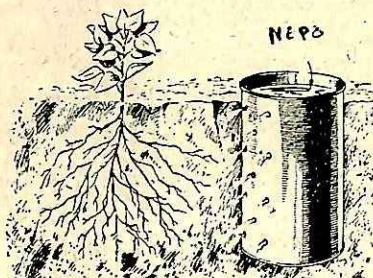
Ψηλὰ στὸ βουνὸ νὰ χαροῦμε τὴ μέρα, στὰ δάση, στὸν ἥλιο, στὸ φῶς, στὸν ἀγέρα καὶ κάθε ραχοῦλα γυμνὴ μέσ' στὴν πλάση στολίστε, παιδιά, μ' ὀλοπράσινα δάση.

ΔΕΡΒΟΥ Δ. Φ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΑ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΟ ΠΟΤΙΣΜΑ

Πολλὰ φυτὰ χρειάζονται προσεκτικό πότισμα. Δὲν πρέπει νὰ ρίχνωμε νερὸ ἐπάνω στὰ φύλλα, γιατί παρουσιάζονται ἀσθένειες καὶ ὁ δυνατὸς ἥλιος μπορεῖ νὰ τὰ καταστρέψῃ. Ὑπάρχει ἓνας εὐκολὸς τρόπος γιὰ νὰ ποτίζετε δίχως νὰ βρέχετε τὰ φύλλα. Κυττάξτε τὸ σχέδιο καὶ θὰ καταλάβετε.

Εἶναι ἓνας παλῆς στρογγυλὸς τενεκές. Τοῦ ἀνοίγετε τρύπες ἀπὸ τὴν μιά πλευρά.

Γ.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Γνωρίζετε γιατί τὸ ἀνοιγμα μετὰξὺ δύο σιδηροτροχιῶν εἶναι παντοῦ καὶ πάντα 1134 χιλιοστά; Τὸ δρίζει ρητῶς ἓνα βρετανικὸ νομοθετικὸ διάταγμα, πού καὶ αὐτὸ μετὴν σειρά τοῦ ἐστηρίχθη στὴν ρωμαϊκὴ συνήθεια νὰ κατασκευάζουν τὰ πολεμικὰ τους ἄρματα μετὰ αὐτὸ τὸ ἀνοιγμα ἀπὸ τροχοῦ εἰς τροχόν. Μέχρι τῆς στιγμῆς κανεὶς δὲν ἔχει ἐξηγήσει, γιατί οἱ Ῥωμαῖοι καθώρισαν αὐτὸ τὸ ἀνοιγμα τῶν 1134 χιλιοστών.

Καὶ ἀφοῦ βρισκόμαστε στὸ κεφάλαιο τῶν σιδηροδρόμων πληροφορηθῆτε ὅτι μιά ἀτμομηχανὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ 30.000 διαφορετικὰ ἐξαρτήματα καὶ ὅτι ὑπάρχουν ἀτμομηχανές μετὰ τὴν δύναμι ἐλξεως ὥστε μποροῦν νὰ σύρουν μέχρι 100 βαγόνια. Καὶ μιά τελευταία πληροφορία περὶ σιδηροτροχιῶν. Σὲ ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχουν ἐνάμισι ἑκατομμύρια χιλιόμετρα στρωμένες γραμμὲς καὶ μόνον στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖς τῆς Ἀμερικῆς τὸ μήκος τῶν τοῦνελ ὑπερβαίνει τὰ 600 χιλιόμετρα. Οἱ Η.Π.Α. ἐπίσης μέσα σὲ ὅλα τὰ ρεκόρ κρατοῦν καὶ τὸ ρεκόρ τῆς ταχύτερας στρώσεως σιδηροτροχιῶν ἀπὸ τὸ 1869! Ἡ ταχύτης ἦταν 11 χιλιόμετρα τὴν ἡμέρα!

Γ.

Ὑγιεινὴ τοῦ στόματος

ΟΥΛΙΤΙΣ

Μία πολὺ συνηθισμένη ἀρρώστεια τοῦ στόματος, ἀπὸ ἐκείνες, πού κάνουν μεγάλες καταστροφές στὰ δόντια εἶναι ἡ οὐλίτις.

Ὅταν λέμε οὐλίτιδα ἐννοοῦμε τὴ φλόγωσι τῶν οὐλῶν. Ὅταν τὰ οὐλα εἶναι σὲ ὑγιεινὴ κατάστασι καλὴ, ἔχουν χρῶμα ρόδινο. Ὅταν ὅμως ἀρρωσταίνουν γιὰ διάφορες αἰτίες, ἀδυνατίζουν ἢ φουσκώνουν, γίνονται κοντὰ στὸν αὐχένα τῶν δοντιῶν πολὺ κόκκινα, ματώνουν μετὰ τὴν ἐλάχιστη ἀφορμή, π.χ. τὴν ὥρα, πού καθαρίζομε τὰ δόντια μετὰ τὴν βούρτσα, ἢ βγάδουν πύον, ὅταν πιέσωμε τὸν αὐχένα τῶν δοντιῶν.

Ἀπὸ τὰ μηχανικὰ αἰτία, πού κυρίως παράγουν τὴν οὐλίτιδα, ἀναφέραμε τὴν τρυγίαν, δηλαδὴ τὴν πέτρα, πού σχηματίζεται κυρίως γύρω στὶς ρίζες τῶν δοντιῶν.

Ἡ οὐλίτις καὶ ἡ τρυγία δημιουργοῦν μιά σηπτικὴ κατάσταση στὸ στόμα πού εἶναι πολλὰ φορὲς σοβαρὴ, μάλιστα στὰ παιδιά.

Εἶναι μεγάλη ἀνάγκη νὰ προλαβαίνεται ἡ οὐλίτις, γιὰ νὰ προλαβαίνονται καὶ οἱ καταστροφές της. Τὸ στόμα καὶ τὰ δόντια νὰ εἶναι πάντα καθαρὰ. Καὶ ἂν παρατηρηθῇ καμμιά φορὰ μάτωμα τῶν οὐλῶν, ἀμέσως νὰ συμβουλευεταί ἐκεῖνος, πού πάσχει, τὸν ὁδοντίατρο. Ἡ οὐλίτις, ὅταν εἶναι στὴν ἀρχὴ της, θεραπεύεται. (Ἀπόσπασμα ἀπὸ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ Καθ. κ. Στ. Σπεράντζα)

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

Τόκιο 3 Αὐγούστου 1956

Κύριον Π. Γεωργίουτζον
Πρόεδρον Ε.Ε.Σ.Ν.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν θερμῶς διὰ τὰ θαυμάσια ἐκθέματα τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν σας, πού εἶχατε τὴν καλὴ σὺντην νὰ μᾶς στείλετε διὰ τὴν 3ην Διεθνή Ἐκθεσιν ἔργων παιδικῆς τέχνης, ἣ ὅποια θὰ γίνῃ τὸν προσεχῇ Νοέμβριον εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

Σᾶς εἰμεθα ἀπείρως εὐγνώμονες διὰ τὴν εὐγενὴ καλὴ σὺντην νὰ μᾶς στείλετε τὰ τόσο ὠραία ἔργα τῶν παιδιῶν τῆς ἐντιμοτάτης χώρας σας.

Εἰμεθα ὑπερήφανοι καὶ εὐτυχεῖς διότι θὰ παρουσιάσωμεν τὰ ἐκθέματα αὐτὰ εἰς τὸν Ἰαπωνικὸν λαόν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ διεθνὴς φιλία θὰ προαχθῇ μεγάλως μετὰ τὴν ἐκθεσιν αὐτήν.

Ἦδη ἔχομεν λάβει ἐκθέματα ἀπὸ 18 χώρας καὶ ἔχομεν πληροφορηθῇ τὴν συμμετοχὴν 40 περίπου ἄλλων χωρῶν εἰς τὴν ἐκθεσιν μας.

Μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶσων πολλῶν Κρατῶν πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐκθεσίς μας θὰ στεφθῇ ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας.

Ὅταν θὰ τελειώσῃ ἡ Ἐκθεσίς θὰ σᾶς στείλωμε μερικὰ ἔργα τῶν παιδιῶν τῆς χώρας μας εἰς ἐνδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης μας γιὰ τὴν εὐγένειάν σας.

Εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν εὐγένειάν σας καὶ ἀποστέλλοντες τὰς θερμὰς εὐχὰς μας εἰς τὰ παιδιά τῆς Ἑλλάδος, διατελοῦμεν

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Οὐνέσκο Ἰαπωνίας

Σ η μ. Εἰς τὴν ἄνω ἐκθεσιν ἐστάλησαν τὰ ἀκόλουθα ἐκθέματα:

1) Λεύκωμα τοῦ 6ου Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν. 2) Ἐργόχειρον τῆς μαθητρίας Ἰουλ. Καλαϊτζόγλου τοῦ Β' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν. 3) 4 πίνακες ζωγραφικῆς τῶν Ἐρυθροσταυριτ. μαθητριῶν: Γιαννοῦλη, Β' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν, Α. Ξένου, Θ' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν, Ε. Μαρκουδάκη καὶ Ε. Χατζηαδάμ Ἰδιωτικῆς Σχολῆς Καλπάρκα Ἀθηνῶν.

β) Γενεῦη, 15 Ὀκτωβρίου 1956

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν τόσο πρόθυμον συμμετοχὴν σας καὶ τὴν πιστὴν συνεργασίαν σας εἰς τὸ Πρόγραμμα διεθνούς φιλίας. Σᾶς διαβεβαίω ὅτι τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν ἐκτιμῶνται πάντοτε ἰδιαίτερως ἀπὸ τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας τῶν ἄλλων χωρῶν.

Μετὰ τιμῆς

C. Schussel Δ/ντῆς Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς Λίγκ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ

Ἀπὸ τὸ ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ κ. Blair, Διευθυντοῦ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., τὸ ὁποῖον παραθέτομεν, συνάγεται πόσον ἡ ἀποστολὴ εὐχαριστηρίων ἐπιστολῶν ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνοπαίδων διὰ τὰ δῶρα, τὰ ὅποια λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς ξένους δωρητὰς εἶναι χρήσιμος.

Δι' αὐτὸ παρακαλοῦμεν νὰ μὴ παραλείπουν τοῦτο οἱ Ἑλληνες Ἐρυθροσταυριταί. Μιά καθαρογραμμένη, θερμὴ εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ θὰ προσενήσῃ πάντοτε εὐχάριστον ἐντύπωσιν.

Οὐάσιγκτων 11 Σεπτεμβρίου 1956

Ἐλαβον σήμερον ἕξ πακέττα μετὰ εὐχαριστήρια γράμματα

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ροδοβυζίου Ἰωαννίνων φυτεύουν δένδρα. Juniors of Elementary School Rodovysion Janina working for the reforestation.

διὰ τὰ δῶρα τῶν Ἀμερικανοπαίδων καθὼς καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν φωτογραφιῶν διανομῆς τούτων μεταξὺ τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Τὰ γράμματα καθὼς καὶ αἱ φωτογραφίαι δὲν θὰ συντελέσουν μόνον εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμμετεχόντων, εἰς τὴν ἀποστολὴν δῶρων Ἀμερικανῶν Ἐρυθροσταυριτῶν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μεγαλύτεραν κατανόησιν καὶ σύμφυσιν τῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν νέων τῶν δύο μας χωρῶν.

Μετὰ τιμῆς

L. Blair Δ/ντῆς Ἀμερικανικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Εἰμεθα πολὺ ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὰ γράμματα, πού λαμβάνομε ἀπὸ ὅλα τὰ Σχολεῖα τῆς χώρας, τὰ ὅποια ἐχρησιμοποίησαν τὸ βιβλίον Α'. Βοηθειῶν, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος.

Τοῦ βιβλίου τούτου ὑπάρχουν ἀκόμη μερικὰ χιλιάδες ἀντίτυπα καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται νὰ τὰ προμηθευτοῦν ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 7,50 δρχ. κατ' ἀντίτυπον (πλέον 2,50 διὰ ταχυδρομικά), ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας. Χαρακτηριστικὸν τῆς χρησιμότητος τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι καὶ τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῶν Σχολείων Ἰωαννίνων κ. Σφήκα.

...«Τὸ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος τοῦ τοῦτο βιβλίου, ἐβοήθησεν ἀρκετὰ τοὺς διδασκάλους τῆς περιφερείας μας εἰς τὸν τομέα τῆς παροχῆς γνώσεων ὑγιεινῆς, τόσο μετὰ τῶν μαθητῶν, ὅσον καὶ τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου ἔνθα σπανίζουν οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ κάτοχοι τοιοῦτων γνώσεων. Ἡ σημασία τοῦ βιβλίου δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ἐάν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ 3/4 ἐκ τῶν 130 χωριῶν τῆς περιφερείας μου, δὲν τὰ ἐπισκέπτεται ἱατρός».

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας σύντομον περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν γιὰ νὰ τὴν δημοσιεύωμε εἰς τὸ Περιοδικὸ καὶ νὰ ἐνημερώωμε σχετικῶς τὴν Γενεῦν.

2) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὠραία μεταλλικὰ σήματα Ε.Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἑκάστον, τὰ ὅποια ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπὸ σὺν πρὸς ὡς Ἑλληνοπαίδων Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξις.

4) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων Περιοδικοῦ γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια τοῦ Νοεμβρίου ἐ.ε. θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου κ.ο.κ.

5) Πρέπει νὰ ἐπιστραφοῦν συμπληρωμένοι τὸ ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ τὰ Γεν. δελτία

6) Πρέπει νὰ ἐτοιμασθοῦν καὶ νὰ στολοῦν εἰς τὰ Γραφεῖα μας, πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος σχολ. ἔτους τὰ λευκώματα Σχολ. ἀλληλογραφίας, κοῦκλες μετὰ ἐθνικὸς ἐνδυμασίας κατωμένες ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ παιδιά καὶ πίνακες ζωγραφικῆς ἀπὸ τὴν σχολικὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν, τὰ ἣθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου μας καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Στεφανοβικείου Λαρίσης φυτεύουν δένδρα. Juniors of Elementary School Stefanovikion Larissa planting trees.

21

ΟΙ ΦΙΛΙΠΠΟΙ

Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἀμαξίτου δρόμου Δράμας—Καβάλας, εὐρίσκονται τὰ ἑρείπια τῶν ἀρχαίων Φιλίππων. Τὰ ἐλάχιστα ὑπολείμματα τῶν, ὅσα δὲν μπόρεσε νὰ καταστρέψῃ ὁ παμφάγος χρόνος, μένουν ἐκεῖ στὴν ἰδίαν θέσιν, διὰ νὰ μᾶς ἐνθυμίζουν μίαν περασμένην ἐποχὴν, μίαν ἐνδοξον περίοδον. Διὰ τοὺς κοινούς καὶ ἀπλοὺς ταξιδιώτας, ὁ τόπος δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πολλὰ πράγματα. Διὰ ἓνα ὅμως προσεκτικὸν μελετητὴν καὶ πραγματικὸν μύστην τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου, ὁ τόπος αὐτὸς ἀποτελεῖ μέρος ἱερόν.

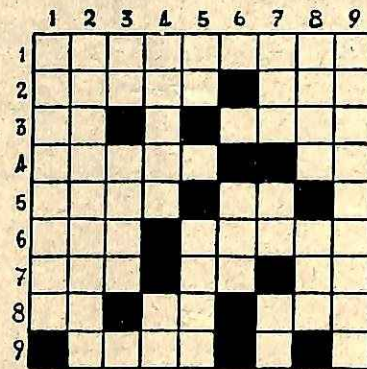
Ἡ πόλις τῶν Φιλίππων, μόλις κατὰ τοὺς Ρωμαίους χρόνους ἀνεπτύχθη εἰς σπουδαῖον ἐμπορικόν, συγκοινωνιακὸν καὶ πνευματικὸν κέντρον. Εὐρισκομένη μετὰ τῆς Νεαπόλεως (σημερινῆς Καβάλας) καὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἐδέσποζε τῆς γύρω περιοχῆς. Ἐδῶ ὥς εἶναι γνωστὸν ἐδίδαξε καὶ «ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν» καὶ ἐδῶ ἐδοκίμασε τὴν περιπέτειαν τῆς φυλακισεώς του. Σήμερον ἡ φυλακὴ αὐτῆ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου σώζεται εἰς σχετικῶς καλὴν κατάστασιν. Ὁ τόπος αὐτὸς ἀπὸ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀρχισε νὰ παρουσιάζῃ μεγάλην κίνησιν, λόγῳ τῆς δημιουργίας χρυσοφόρων ὀρυχείων εἰς τὸ γειτονικὸν ὄρος Παγγαῖον. Ἐπὶ τῆς πεδιάδος αὐτῆς συνήθη καὶ ἡ περίφημος μάχη τῶν Φιλίππων, μετὰ τοῦ Ὀκταβιανοῦ καὶ Μάρκου Ἀντωνίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Βρούτου καὶ Κασσίου ἀφ' ἑτέρου. Τοῦ ἀρχαίου θεάτρου τῆς πόλεως ἑρείπια μόνον σώζονται. Μερικὰ χαλάσματα νῶν καὶ τεμάχια κιόνων, συμπληρώνουν τὰ ἀρχαιολογικὰ κειμήλια τῆς περιοχῆς.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ τοποθεσία γύρω ἀποτελεῖ πραγματικὰ ἓναν ἐπίγειο παράδεισον. Μέσα ἀπὸ τῆ θάλασσα τοῦ πρασίνου, ξεπετιοῦνται πολυάριθμα μικρὰ ρυάκια, ποὺ μὲ τὰ κρυστάλλινα νερά των ποτίζουν τὰ σπαρτὰ καὶ τὰ χωράφια. Ὁ χρυσαφένιος καπνὸς τῆς περιοχῆς ἐπικρατεῖ ὅλων τῶν ἄλλων προϊόντων. Οἱ ἀπλοῖκοι χωρικοί, οἱ πραγματικοὶ αὐτοὶ ἥρωες τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, καλλιεργοῦν, ποτίζουν, θερίζουν ἀκατάπαυστα τὴν πλούσια γῆ. Ζοῦν τὴν ἰδικήν τους ζωὴν, ἔχοντας πλησίον τους ἓναν ἄλλο κόσμον, νεκρὸν φαινομενικὰ, ἀλλὰ ζωντανόν, αἰώνιον, ἀκατάλυτον. Εἶναι ὁ κόσμος τῶν ἐρειπίων τῶν ἀρχαίων Φιλίππων.

ΒΑΣ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Ἀρρένων Δράμας

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) Τραγωδία τοῦ Εὐριπίδου.

2) Σπανίζει εἰς τὴν ἔρημον.—Πολεμικὴ κραυγὴ (ἀφαίρεσ. ἐνὸς γράμ.).

3) Ὁ ἀριθμὸς 80 (50+30.—Ἀρχικὰ περιοδικοῦ.

4) Ἑρωτηματικὴ ἀντων. (γεν.).

5) Χρονικὸν διάστημα (ὄνομ. πληθ.)—Ἄρθρον.

6) Τρία γράμματα ἀπὸ τὴν λέξιν Σέριφος.—Ἱερὸν ὄρος τῆς Ἰουδαίας.

7) Χημικὸν σύμβολον τοῦ στοιχείου νικέλιον.—Ἀριθμητικόν.—Ὁ ἀριθμὸς 110.

8) Νότα.—Ἄρθρον (ἀντιστρ.)—Τὸ χρησιμοποιοῦμεν εἰς τὰς παρομοιώσεις.

9) Ὑποκοριστικὸν ὀνόματος

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) Διάσπασις ἀτόμων ἢ μορίων εἰς ἀντιθέτως ἠλεκτρισμένα σύμπλοκα ἀθροίσματα.

2) Εἶναι περιοδικὴ κίνησις τῆς θαλάσσης.

3) Διπλὸ γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου (ὅπως ἀκούεται).—Ἱερὸς χώρος (αἰτ.).

4) Ἐπιφώνημα σχετλιαστικὸν (ἀρχαῖα).—Ὁ ἀριθμὸς 18.

5) Δύο γράμματα ἀπὸ τὴν λέξιν «λύσις».—Ὁν ὑπερφυσικόν.

6) Δωρικὸς τύπος τῆς αἰτιατικῆς τοῦ θηλυκοῦ ἄρθρου

7) Ἐταιρεία ἐκτελοῦσα ἀεροπορικὰς συγκοινωνίας.—Τὰ δύο πρῶτα γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου μας—Νότα

8) Τὰ ἀρχικὰ τοῦ τίτλου τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκδόσ. σχολ. βιβλ.—Χρονικὸν διάστημα.

9) Κοινὴ ὀνομασία τῆς νήσου Θήρας.

ΣΠ. ΠΡΙΦΤΗΣ
Γυμν. Σπάτων

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

—Κοίτα Κικὴ νὰ δῆς ποὺ ἔρχεται.
—Ποιὸς θεία;
—Μὰ σοῦ τὸν εἶπα!

ΚΟΥΛΑ ΓΟΥΛΙΜΗ
Γυμν. Θηλέων Ἀργοστολίου

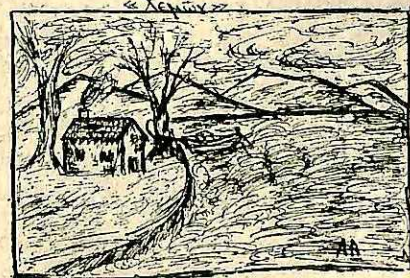
ΣΚΑΛΑ

- 1) Σ—Σ
- 2) Σ—Σ
- 3) Σ—Σ
- 4) Σ—Σ
- 5) Σ—Σ
- 6) Σ—Σ
- 7) Σ—Σ

1) Κτητικὴ ἀντωνυμία. 2) Μετοχὴ ἀορίστου β' τοῦ ἰ-οτήμ.

3) Τόπος καταγωγῆς τοῦ Πυθαγόρα. 4) Ἀξιόλογος λιμὴν τῆς Βραζιλίας. 5) Ἑλλην ποιητής. 6) Πάνσοφος ἀρχαῖος Ἑλλήν. 7) Πατὴρ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΓΕΩΡΓ. ΜΠΡΑΤΣΑΚΟΣ
Α' Γυμν. Ἀρρένων Καλαμών

Α. ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ
Ζ' Γυμν. Παγκρατίου

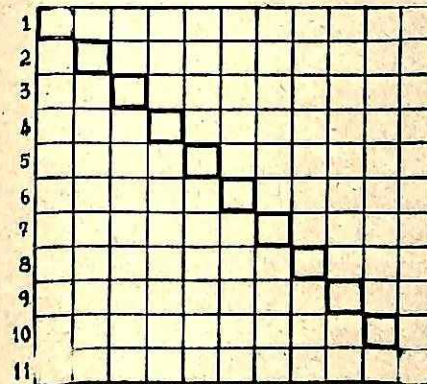
ΣΚΑΛΑ

- 1) Ω
- 2) Υ
- 3) Α
- 4) Α
- 5) Ο
- 6) Δ
- 7) Α
- 8) Κ
- 9) Σ
- 10) Π

- 1) Θαυμαστικόν.
- 2) Οἰκιακὸν ζῶον.
- 3) Ρῆμα χρόνου ἀορίστου β' ἐγκλίσεως ὑποτακτικῆς.
- 4) Ποταμὸς τῆς Ἀλβανίας.
- 5) Γάλλος λυρικὸς ποιητής.
- 6) Μεγαλύτερος ποιητὴς τῆς νέας Ἰταλίας.
- 7) Διάσημος ζωγράφος τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.
- 8) Ἑλλην ἐλεγειακὸς ποιητής.
- 9) Ἱερὸν πλοῖον τῶν Ἀθηναίων.
- 10) Εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΑΛΕΞΑΚΗΣ
Μαθητὴς Γυμν. Τεγέας

ΔΙΑΓΩΝΙΟΛΕΞΟΝ

Αἱ ζητούμεναι λέξεις ἀρχίζουν ἀπὸ ΑΡΙΣΤ τοποθετούμεναι δὲ καταλλήλως σχηματίζουν διαγωνίως τὸ ὄνομα περιφήμου Ἑλλήνος φιλοσόφου.

- 1) Ἦρωες τῶν Μεσσηνίων.
- 2) Εὐγενὴς (κλητ.).
- 3) Εἰς ἐκ τῶν 10 Ἀθηναίων ναυάρχων κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῶν Αἰγινουσῶν.
- 4) Τύραννος τῆς Μιλήτου ἐξάδελφος τοῦ Ἰστιαίου.
- 5) Ἀθηναῖος ρήτωρ σύγχρονος τοῦ Δημοσθένους.
- 6) Κωμικὸς ποιητὴς τῆς ἀρχαϊότητος.
- 7) Ὅ,τι καὶ διαγωνίως.
- 8) Ὁ δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ τεχνικὸν ἔργον κατ' ἀρίστον τρόπον (κλητ.).

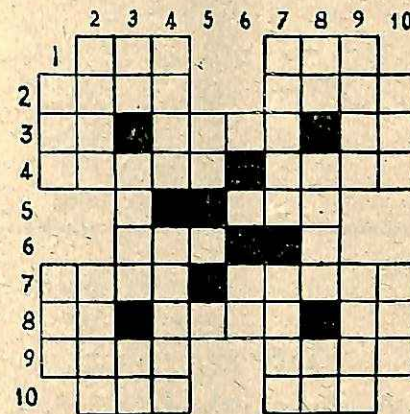
9) Γένος φυτῶν τῆς οἰκογενείας τῶν ἐλαιοκαρπιδῶν.

10) Πολιτικὸς ἀντίπαλος τοῦ Θεμιστοκλέους (ἐναρθρ.).

11)ὁ Σάμιος, ἐπιφανὴς ἀστρονόμος τῆς ἀρχαϊότη (ἐναρθρ.).

ΜΙΧ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Β' Γυμν. Ἀρρένων Πειραιῶς

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

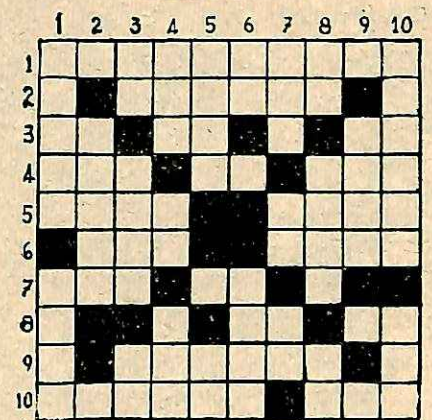
- 1) Στρατιωτικὸ παράγγελμα—ἰδικὸς σου.
- 2) Τὸ μικρὸ τοῦ προβάτου (δοτ.).—Ἀριθμητικ. ἐπίρρημα.
- 3) Ἀπαγορευτικόν—Εἶναι ἀπαρτρητὸ σὲ κάθε πρότασιν—Τώρα (χωρὶς τὸ ν).
- 4) Γυναικεῖον ὄνομα (αἰτ.).—Ἀριθμητικόν.
- 5) Φωνῆεν—...καὶ ἀβλαβῆ.
- 6) Τὸ μάτι (λανθασμένο).
- 7) Τὰ φοροῦν οἱ ἱερεῖς—Μ' αὐτὴ στηρίζεται τὸ δένδρον (μὲ τὸ ἄρθρον).
- 8) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία—Θάμνος—Μετοχὴ τοῦ εἶμι.
- 9) Τὰ 4/5 τοῦ Ἡσαίας—Ὁραῖος.
- 10) Ὑποδιαίρεσις τοῦ ἔτους—Ἀπαραίτητο τὸ Πάσχα.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Ἐπίρρημα—Τρέξιμο ὑγροῦ.
- 2) Τέλος τῆς προσευχῆς—Τραπουλόχαρτο (δοτ.).
- 3) ΑΝ—Ἱερὸς χώρος—Γαλλικὸ μέτρο ἐπιφανείας.
- 4) Νῦν—Γυναικεῖον ὄνομα.
- 5) Σύνδεσμος ὑποθετικὸς.
- 6) ΗΚ.
- 7) Ὑποκοριστικὸν τῆς Σταμάτας—Τρέμμα.
- 8) Τὰ 2/4 τοῦ ὄρος—Θεραπεία (καθαρ. κλ.).—Δύο ὁμοῖα φων.
- 9) Ἐκεῖ ἔδωσε ὁ Θεὸς τὰς 10 ἐντολάς—Ὅλοι τὴν ἀγαθοῦν (αἰτ.).
- 10) Πρόθεσις—ΑΝΣ.

Ι. ΣΙΟΛΑΣ
Γυμν. Νεμέας

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Εἰς ἐκ τῶν μηνῶν.
- 2) Σύνολον κρίκων.
- 3) Νῆσος τῆς Δωδεκανήσου (δοτ.).—Ἀναφορικὴ ἀντων. (γεν.)—Τὸ ἀντίθετον τῆς ἡμέρας (τὰ δύο πρῶτα γράμματα).
- 4) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (οὐδ. πληθ.).—Ἄνθος τοῦ κήπου (πληθ.).—Ποταμὸς τῆς Ἑλβετίας.
- 5) Γυναικὴ τοῦ Ἀβραάμ (ἀνορθ.).—Νῆσος τῶν μεγάλων Ἀντιλλῶν.
- 6) Ἀπογευματινὴ Ἐφημερίς—Ὁ κάτοικος μίσης πόλεως (χωρὶς τὸ δεύτερον γράμμα).
- 7) Ὑποθετικὸς Σύνδεσμος—ὁ ἀριθμὸς 13.
- 8) Ὁ ἀρ. 30—Ἀναφ. ἀντων.
- 9) Κάτοικος Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους (πληθ.).
- 10) Ἀφρικανικὴ Ἐρημος—Ἄνθος τοῦ κήπου.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Καταστρέφει τὰς ἐλαίας—Σχηματίζεται ἀπὸ στάσιμα ὕδατα.
- 2)Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου (ἀνορθ.).
- 3) Ὁ ἀριθμὸς 21—Εὐρίσκεται στὸ ἀρσενικὸν γένος (ἀνορθ.).—δεικνύει πόνον.
- 4) Σχηματίζεται ἀπὸ λιμνάζοντα ὕδατα (πληθ.).—δεικνύουν ποιότητα—Τοῦρκος διοικητὴς (γενική).
- 5) Διώκεται ἀπὸ τὴν γαλῆν (δοτ. πληθ.).—ΓΡ.
- 6) ΒΣ—Πρωϊνὸν ρόφημα.
- 7) Ὅργανον ἀναπνοῆς—ὅτι καὶ τὸ 4 καθετὼς—ἄρθρ. (ἀναπ. πληθ.).
- 8) Λεπτὴ κλωστή—Ἀρπактикὸν πτηνὸν (δημοτικῶς στή δοτική)—Δύο ὁμοῖα φωνήεντα.
- 9) Συμμαχικὴ ὀργάνωσις ἀμύνης (ἀρχικά).
- 10) Σατυρικὸς ποιητὴς—κτητικὴ ἀντων. β' προσώπου.

Ν. Ι. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Τεγέας

ΣΚΑΛΑ

- 1) Ο Σ
 - 2) Ο Σ
 - 3) Ο Σ
 - 4) Ο Σ
 - 5) Ο Σ
 - 6) Ο Σ
- 1) Κάτοικος νησιού.
2) Είναι συνήθως ο έχθρος.
3) Ο καλύτερος της τάξεως.
4) Ένα από τα Δωδεκάνησα.
5) Έτσι λέγεται ο δρόμος.
6) Το σήμα του κινδύνου.
Τα αρχικά των λέξεων σχηματίζουν Έλληνικό νησί, που άγωνίζεται για την Έλευθερία του.

ΘΩΜΑΣ ΠΑΠΑΤΖΙΚΗΣ

Μαθ. Δημ. Σχολ. Βρυσοῦλας Θράκης

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

- 1) —————
 - 2) —————
 - 3) —————
 - 4) —————
 - 5) —————
- 1) Νήσος του Αιγαίου.
2) Τουρκικός τίτλος.
3) Καρπός της άμπέλου.
4) Αναφορική άντωνυμία.
5) Σύμφωνον.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Β. ΧΟΥΝΤΑΛΑΣ
Γυμνάσιον Λεβιδίου

ΣΚΑΛΑ

- 1) I ———
- 2) I ———
- 3) I ———
- 4) I ———
- 5) I ———
- 6) I ———

- 1) Όρος της Κρήτης.
- 2) Κράτος της Ασίας.
- 3) Πατρίς του Όδυσσέως.
- 4) Υιός του Δαιδάλου.
- 5) Όρος της Ασίας.
- 6) Νήσος της Μεγ. Βρετανίας.

Α. ΑΧΤΣΗ

Δ' Γυμν. Θηλέων Θεσ/νίκης

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Άργυρό το μίλημα και χρυσή η σιωπή.

Με το μυαλό συμβαίνει ό,τι και με το νερό της βρύσης· όσο λιγότερο είναι, τόσο περισσότερο θόρυβο κά-

νει· και είναι γνώρισμα των μικρών ανθρώπων.

ΜΑΡΙΑ ΟΡΦΑΝΟΥ
Γυμν. Κηφισίας

ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟΝ

- 1) N ———
- 2) — N ———
- 3) — — N ———
- 4) — — — N ———
- 5) — — — — N ———
- 6) — — — — — N ———
- 7) — — — — — — N ———
- 8) — N — — — —
- 9) N — — — — —

- 1) Νήσος Αιγαίου. 2) Μητέρα της Θεοτόκου (γενική). 3) Όρος της Ελλάδος (δοτική). 4) Ρήμα σημαίνουν άπλώνω. 5) Πέτρος ή 6) Όρος (δημοτ.). 7) Το βρίσκομε σε όλα τα σχολεία. 8) Αριθμός. 9) Αυτοκράτωρ της Ρώμης.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΑΛΒΑΝΟΣ
Γυμνάσιον Άγρινίου

ΚΑΛΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

Ή μητέρα: —Γιωργάκη, διάβασε για αύριο;
Γιωργάκης: Καλέ μαμά, ό Χριστός, δέν είπτε νά μήν φροντίζωμε διά την αύριον;

ΕΥΑΓ. ΣΗΦΗΣ
Ήπποκράτειον Γυμν. Κω

Κάποιος διηγείται τα κατορθώματά του:

—Μιά φορά, λέει, τράβηξα την ούρα ενός λέοντος και τα μουστάκια μιάς τίγρεως.

—Τί λές; ρωτούν όλοι με θαυμασμό! Και πού έγιναν όλα αυτά;

—Στό μουσείο της Φυσικής Ίστορίας.

ΚΩΝ. Γ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Τεγέας

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ (α)

Έάν τοποθετήσετε εις τας κάτω παύλας τα σύμφωνα, τα όποια λείπουν, θα σχηματισθή μία πρότασις, την όποιαν είπεν ό Χριστός.

—ά— ό —ώ— έαυ—ό— —α—ει—ω—ή—ε—αι—ό—έ— —α—ει—ώ— έαυ—ό—ύ—ω—ή—ε—αι.

Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Τεγέας

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ (β)

Άν βάλετε ανάμεσα στα φωνήεντα αυτά τα σύμφωνα, πού λείπουν, θα βρήτε μιάν ελληνική παροιμία:

Ό —έ—η— —αι—ό— —ε—η— —ό— —ώ—ο— —ό—ο— —αι—ω—αι.

Ι. ΜΠΑΛΑΦΑΣ

Ε.Σ.Ν. μαθ. Προτύπου Ζ.Π.Α.
Ίωαννίνων

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Κύριος: Όλοι οί αδύνατοι μαθηταί νά σηκωθούν στον πίνακα.
Έ! ό Γιάννης γιατί δέν σηκώνεται.
Γιάννης: Μά εγώ είμαι χοντρός.
ΑΛΕΞ. ΓΚΟΡΤΖΗΣ
Δημ. Σχολ. Πετροβουνίου

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- α) Ποιαί αί χώραι της Δυτικής Ασίας.
- β) Ποιος ό μεγαλύτερος εις μήκος ποταμός της γής.

ΚΩΝ. ΜΟΥΣΕΡΗΣ
Άνδραβίδα

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Πού και πότε γεννήθη ό Αίσχύλος;
- 2) Ποιον τό ύψος του λόφου της Άκροπόλεως;
- 3) Ποιος ό πρώτος τραγικός ποιητής, ό όποιος υπήρξε και ό πρώτος ύποκριτής της αρχαίας τραγωδίας;

Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΙΑ' Γυμν. Περιστερίου, Άθηνών

ΛΥΣΕΙΣ

μηνός Όκτωβρίου 1956

ΣΚΑΛΑ

- 1) Σ. 2) Σι 3) Σής 4) Σάμη 5) Σόλων 6) Σαμψών 7) Σιβηρία 8) Στυγερός 9) Σαρωνικός 10) Σελευκείας 11) Σημαιοφόρος.

ΣΚΑΛΑ

- 1) Θίς 2) Θόας 3) Θωμάς 4) Θεῦδις 5) Θεόστιος 6) Θυμοίτις 7) Θερμοῦνθις 8) Θεόφρατος 9) Θεμιστοκλής 10) Θεμιστογένης.

Συμπληρώσατε τα έλλείποντα στοιχεία ΔΕΙ ΔΕ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΤΟΥΤΩΝ ΟΥΔΕΝ ΕΣΤΙ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΤΩΝ ΔΕΟΝΤΩΝ

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝΤΑ
Διά τούτο δύο ότα έχομεν, στόμα δέ έν, ίνα πλείω μέν ακούωμεν, ήττονα δέ λέγομεν.

ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟΝ

- 1) Ούάσιγκτων 2) Περίανδρος 3) Αύτοκράτωρ 4) Κυπαρισσία 5) Αρχάγγελος 6) Χουρμαδιές 7) Μισισσιππίς 8) γελος 9) Χουρμαδιές 10) Μισισσιππίς 11) Δεκέμβριος 9) Άνδρούτσος 10) Σολομώντος.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ή Άνω Γουινέα β) Ή Κούβα γ) Ή Ν. Άφρική 6) Αι Ήνωμένοι Πολιτείαί ε) Ή Μαλαισία.

ΣΚΑΛΑ

- 1) ό 2) δς 3) Ναι 4) Λέων 5) Δελχι 6) Κύπρος 7) Βαϊκάλη 8) Ταύγετος 9) Μούσσωνας 10) Ίσημερινός.

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

- 1) Κάλυμνος 2) Κούβα 3) Κιλιμάντζαρον 4) Καϊσάρεια 5) Κορυτσά 6) Καποδίστριας

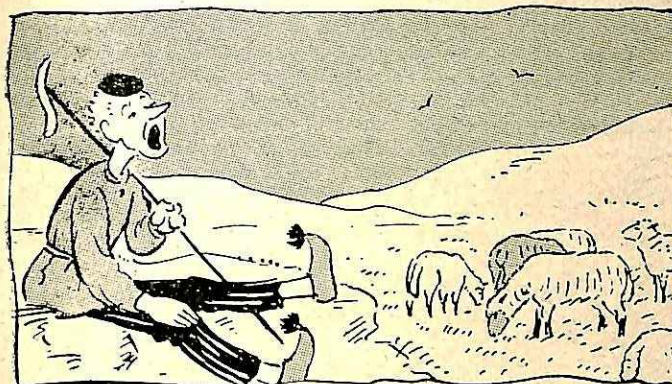
ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

- 1) Ναζαρέτ 2) Όξυγόνο 3) Βόνιτσα 4) Όλυμπος 5) Άμαλίας 6) Σαμουήλ 7) Έβερεστ.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΡΕΜΜΑ

Υπό ΑΝ. ΒΩ.

(1)

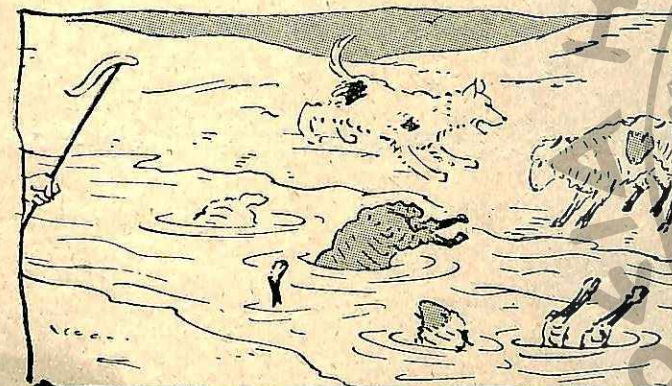
Ό Γιάννης ό λιγνόφηλος, όλο τό καλοκαίρι έχοντας πάντα συντροφιά τή γλίτσα του στό χέρι, σ' ένα λειβάδι τακτικά τ' άρνάκια του ώδηγούσε κ' ένώ έκείνα βόσκανε αυτός έτραγουδούσε.

(3)

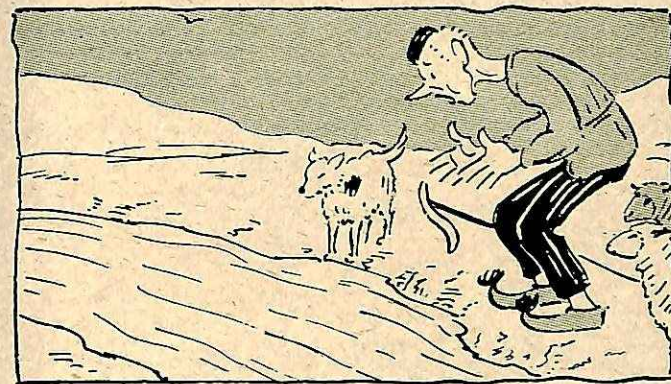
«Ω, ξεφωνά. Και τί μπορώ τώρα ό φτωχός νά κάνω ; Πώς θα περάσωμε όλοι μας άπ' τό ποτάμι άπάνω ; Πιο πέρα μιá γέφυρα κι άν πάμε κκει περνούμε. Μά θα μακρύνη ό δρόμος μας, πολύ θα κουραστούμε.

(5)

Μά τ' αποπαίρνει τό σκυλί κι άρχίζουν νά πηδάνε. Πέντ' έξη πήδησαν καλά. Δυό φευτοκολυμπάνε. Μά τό πολλά κάνουνε μπλούμ κ' ίσια στον πάτε πάνε.

(2)

Μά ήρθε τό φθινόπωρο. Κ' ένα πρωί στis έξη, βγάζοντας τό κοπάδι του, βλέπει πώς είχε βρέξει. Καί κάποιο ρέμμα, πού νερό δέν είχε ούτε δράμι, ξάφνου τό βλέπει σήμερα...τρεχούμενο ποτάμι !

(4)

«Α, όχι. Δέ σ' αφήνω γώ νά κουραστής, Γιαννάκη». Καί παίρνει την άπόφασι, πηδά τό ποταμάκι, φωνάζει και τ' άρνάκια του. Όμως αυτά διατάζουνε. Στο άλμα δέ γυμνάστηκαν και τό φτωχά δειλιάζουνε.

(6)

Κι ό κουτο-Γιάννης κλαίνοντας : «Γιά κοιτάξε τί κάνω. Για νά γλυτώσω βήματα δυό-τρία παραπάνω, τώρα ό θεοτέμπελος όλο τό βιός μου χάνω».

Ο ΕΥΡΩΤΑΣ

ΣΤΙΧΟΙ
Γ. ΚΑΡΑΝΤΖΑ.

$$(B \wedge \Sigma)$$

ΜΟΥΣΙΚΗ
ΑΔ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Ρυθμός Βάλης.

Ρυθμός Βαλς.
 Στοῦ Εὐ- ρώ- τα τὴν ἔ- ρη- μη- ἀκ- τὴ ἔ- κεῖ * στὴν ἀμ- μου-
 Εὐ- ρώ- τας τὸ κυ- μα κυ- λᾷ γλυ- κὰ καὶ ᾄ- πα-
 διὰ — νε- ραῖ- δες τὴ νύ- χτα τρελ. λὰ χο- ρεύ- ουν χο-
 λά — καὶ μό- λης κου- νά- ει σι- γὰ τὰ ᾄ- σπρα χα-
 ρὸ μα- γι- κό — λου- λου- δέ- νια στε- φά- νια φο- ροῦν σταό-
 λί- κια θα- δειά — καὶ ᾄ- κεῖ ποῦ τ' ᾄ- γε- ρά- κι φυ- σα στα
 λό- ζαν- θα μαλ. λιά — καὶ τὰ κα- τὰ- λευ- κα πέ- πλα φυ-
 δέν- δρα ἔ- λα- φρά — μέ- τὴ γλυ- κειὰ οἱ νε- ραῖ- δες φω-
 σα τ' ᾄ- γέ- ρι τ' ᾄ- πα- λό- — 'Ο
 νὴ μέσ' τὰ τρα- γοῦ- δια λέν'. —
 Γειά σου Εὐ- ρώ- τα — π' ᾄ- σπ. μέ- νια κυ- λᾷς τὰ νε- ρά σου —
 Σπάρ- τη ποῦ ὄ- λοι — χαι- ρε- τοῦν σὰν ᾄ- κοῦν τ' ὄ- νο- μά σου —
 Γειά σου Πα- τρί- δα — τρυ- φε- ρή, τοὺς τρανοὺς σου δρι- ᾄ- μους —
 Ὁ- νομα- τὶς σου —

I

Στοὺς Εὐρώτα τὴν ἔρημην ἀκτὴ ἐκεῖ στὴν ἀμμουδιά
νεράϊδες τὴ νύχτα χορεύουν χορὸ μαγικό.
λουλουδένια στεφάνια φοροῦν στὰ ὀλόξανθα μαλλιά
καὶ τὰ κατάλευκα πέπλα φουσᾷ τ' ἀγέρι τ' ἀπαλὸ.

II

‘Ο Εὐρώτας τὸ κῦμα κυλᾷ γλυκὰ κι ἀπαλὰ
καὶ μόλις κουνάει τὰ ἄσπρα χαλίκια βαθειά,
καὶ κεῖ πού τ’ ἀγεράκι φτυσᾷ στὰ δένδρα ἐλαφρὰ
μὲ τὴ γλυκειὰ οἱ νεραΐδες φωνὴ μὲς τὰ τραγούδια λέν.

III

Γειά σου Εύρώτα π' ἀσημένια κυλᾶς τὰ νερά σου
Σπάρτη, πού ὅλοι χαιρετοῦν σὰν ἀκοῦν τ' ὄνομά σου,
Γειά σου Πατρίδα, τρυφερή τοὺς τρανοὺς σου θριάμβους
ὁ κόσμος ὅλος παντοῦ θ' ἀκούῃ ἀπὸ μᾶς.